

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

วิชวินท์ พาณิชยาชีวะ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

วิธวินท์ พาณิชยาชีวะ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

SOCIAL WELFARE NEEDS OF ELDERLY IN LAEMCHABANG MUNICIPALITY
SRIRACHA DISTRICT CHONBURI PROVINCE

WITHAWIN PANICHAYACHIWA

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION

BURAPHA UNIVERSITY

2020

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ วิธวินท์ พาณิชยาชีวะ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(อาจารย์ ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง)

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

61930015: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต; รป.ม.

คำสำคัญ: ความต้องการสวัสดิการสังคม, ผู้สูงอายุ, เทศบาลนครแหลมฉบัง

วิธวินท์ พาณิชยาชีวะ : ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. (SOCIAL WELFARE NEEDS OF ELDERLY IN LAEMCHABANG MUNICIPALITY SRIRACHA DLSTRICHT CHONBURI PROVINCE)
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: อุษณากร ทาวะรัมย์, รป.ค., ชิตพล ชัยมะดัน, ปร.ค. ปี พ.ศ. 2563.

การศึกษาเรื่อง "ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังจำนวนทั้งสิ้น 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ สถิติทดสอบ (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ประกอบกับการเปรียบเทียบเชิงพหุ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant difference test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล มีความต้องการมากที่สุด รองลงมา ด้านรายได้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการสร้างบริการ ด้านความมั่นคงทางสังคม และด้านนันทนาการ ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง ที่มี เพศ แยกต่างหาก มี ความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน แต่ผู้สูงอายุที่มี อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย แยกต่างหาก มีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

61930015: MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION; M.P.A.

KEYWORDS: SOCIAL WELFARE NEEDS, ELDERLY, LEACHABANG CITY
MUNICIPALITY

WITHAWIN PANICHAYACHIWA : SOCIAL WELFARE NEEDS OF ELDERLY IN
LAEMCHABANG MUNICIPALITY SRIRACHA DISTRICT CHONBURI PROVINCE.

ADVISORY COMMITTEE: AUSANAKORN TAVAROM, D.P.A., CHITTAPOL CHAIMADAM,
Ph.D. 2020.

The research on “Social welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, Sriracha District, Chonburi Province” has the objectives to: (1) study the welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, Sriracha District, Chonburi Province; and (2) study the comparison of the welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, Sriracha District, Chonburi Province classified by personal factors, collected data from the sample of the elderly in Laemchabang City Municipality, a total of 200 people, a tool used in the study were questionnaires, the statistics used in data analysis in the research was descriptive statistics such as frequency, percentage, mean and standard deviation, and comparative analysis of the welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, Sriracha District, Chonburi Province by using inferential statistics such as t-test and One-way ANOVA, as well as Multilateral comparison by using LSD (Least Significant difference test) at the significance level .05.

The result found that the social welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, Sriracha District, Chonburi Province, in overall, it was found that the social welfare needs of the elderly were at a high level in all aspects, when considering each aspect, it was found that health and medical care has the most needs, followed by income, housing, service creation, social security and recreation respectively; the comparison of the social welfare needs of the elderly in Laemchabang City Municipality, which have different gender, the social welfare needs were not different, but the elderly who have different age, marital status, education level, occupation, income and accommodation characteristics, the social welfare needs have different statistical significance at the level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง "ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี" สำเร็จลงด้วยความกรุณาและการช่วยเหลือจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอด โดยเฉพาะท่านอาจารย์ ชิตพล ชัยมะดัน ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และให้การช่วยเหลือ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นางจินดา ถนอมรอด นายกเทศมนตรีเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลของผู้สูงอายุและแจกแบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย และขอบคุณผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ทุกท่านที่ได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย เพื่อนำมาบริหารจัดการเกี่ยวกับความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุต่อไป

ขอขอบคุณบุคลากรประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้

วิธวินท์ พาณิชยาชีวะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะการวิจัย	6
บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ	9
ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ	12
ความต้องการของผู้สูงอายุ	13
แนวคิดและขอบเขตเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม	16

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	20
นโยบายรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและสวัสดิการของผู้สูงอายุ	23
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	25
สิทธิและสวัสดิการของผู้สูงอายุ	26
ข้อมูลเทศบาลนครแหลมฉบัง.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
การสรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
เกณฑ์การแปลผล.....	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	50
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนคร แหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	54
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	66
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	75
สรุปผลการวิจัย	75
การอภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	85

บรรณานุกรม87

ประวัติย่อของผู้วิจัย102

สารบัญตาราง

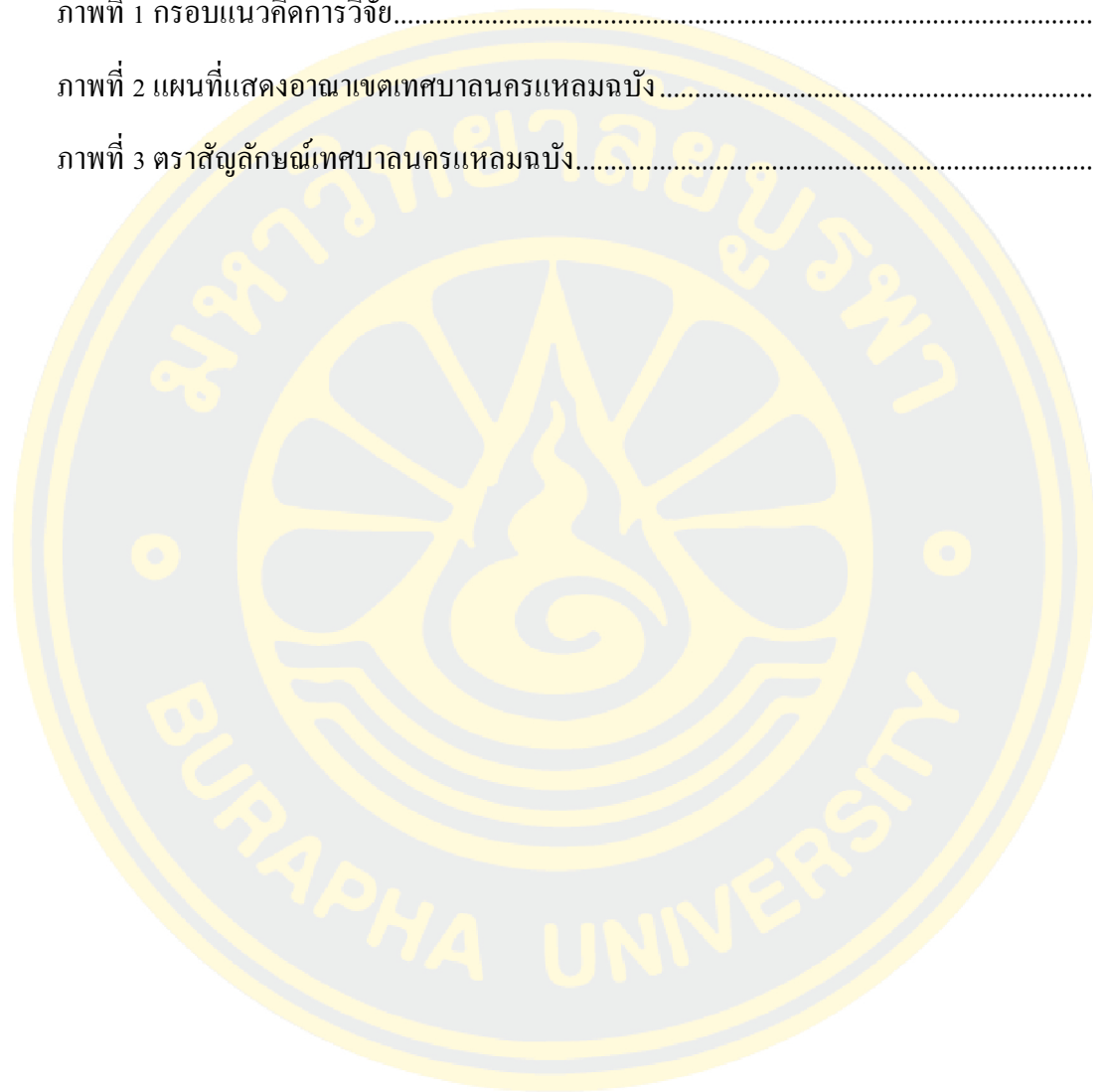
	หน้า
ตารางที่ 1	สรุปตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี35
ตารางที่ 2	ตารางรายละเอียดการสรุปตัวแปรต้นและตามที่ใช้ในการวิจัย35
ตารางที่ 3	มิติที่ต้องการวัดแต่ละตัวแปร42
ตารางที่ 4	จำนวนประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่45
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....50
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....50
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ51
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา51
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ.....52
ตารางที่ 10	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้.....53
ตารางที่ 11	จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย.....53
ตารางที่ 12	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาล.....54
ตารางที่ 13	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านรายได้55

ตารางที่ 14	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านที่อยู่อาศัย	57
ตารางที่ 15	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านนันทนาการ	58
ตารางที่ 16	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคงทางด้านสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง	60
ตารางที่ 17	จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน	63
ตารางที่ 18	สรุปความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ	65
ตารางที่ 19	การเปรียบเทียบผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ	66
ตารางที่ 20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ 66	
ตารางที่ 21	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการ ด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ	67
ตารางที่ 22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ	68
ตารางที่ 23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ.....	68
ตารางที่ 24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	69
ตารางที่ 25	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับ การศึกษา	70

ตารางที่ 26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	71
ตารางที่ 27	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	72
ตารางที่ 28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามรายได้.....	73
ตารางที่ 29	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามรายได้.....	73
ตารางที่ 30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย.....	75
ตารางที่ 31	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย.....	76
ตารางที่ 32	ผลการทดสอบสมมติฐาน	76
ตารางที่ 33	วิเคราะห์ดัชนีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างข้อความแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์	95
ตารางที่ 34	ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 1-10	97
ตารางที่ 35	ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 11-20	98
ตารางที่ 36	ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 21-28	99

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2 แผนที่แสดงอาณาเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง.....	29
ภาพที่ 3 ตราสัญลักษณ์เทศบาลนครแหลมฉบัง.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้สูงอายุ ถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญของสังคม และประเทศชาติ เป็นต้นทุนทางสังคมที่มีค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทย ที่นับถือผู้สูงอายุในฐานะผู้มีประสบการณ์มาก่อน และเป็นผู้สั่งสมภูมิปัญญาของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เพื่อสืบทอดถึงบุคคลรุ่นหลัง นอกจากนี้ผู้สูงอายุยังเปรียบเสมือนศูนย์รวมจิตใจของลูกหลานที่คอยให้ความอบอุ่น และคำแนะนำสั่งสอนแก่บุคคลรุ่นหลังในครอบครัว เมื่อก้าวสู่วัยสูงอายุซึ่งเป็นวัยท้ายของชีวิต ที่เป็นช่วงที่ควรได้รับการช่วยเหลือ ประคับประคองจากสังคม ในสังคมไทย มีวัฒนธรรมในการดูแลพ่อแม่ ญาติ ผู้สูงอายุ แต่ปัจจุบันต้องยอมรับว่า สภาพเศรษฐกิจ และสังคมเปลี่ยนไป ย่อมมีผลกระทบต่อวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทย ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม สังคมควรตระหนักถึงภาระความรับผิดชอบต่อกลุ่มผู้สูงอายุ เพราะเป็นวัยที่สภาพร่างกาย จิตใจ และสถานภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงเสื่อมถอยลง ตามธรรมชาติ

โลกของเรากำลังมีอายุสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในปี 2560 โลกมีประชากรสูงอายุหรือคนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมากถึง 962 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 13 ของประชากรโลกทั้งหมด 7,550 ล้านคน เรียกว่า โลกได้กลายเป็นสังคมสูงอายุแล้ว ที่จริงทุกทวีปในโลก ยกเว้นเพียงแอฟริกา ที่ได้กลายเป็นสังคมสูงอายุแล้ว ประชากรในอาเซียน ก็กำลังมีอายุสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน ประเทศในอาเซียนที่เป็นสังคมสูงอายุแล้ว 3 ประเทศ เรียงตามลำดับร้อยละของประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป คือ สิงคโปร์ (ร้อยละ 20) ไทย (ร้อยละ 17) และเวียดนาม (ร้อยละ 11) ในปี 2560 ประเทศไทย มีประชากร สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป 11 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17 ของประชากรทั้งหมด 65.5 ล้านคน ประเทศไทยกำลังมีอายุสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว คาดประมาณว่าอีกไม่เกิน 4 ปีข้างหน้า ประเทศไทย ก็จะกลายเป็นสังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ เมื่อมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงขึ้นถึงร้อยละ 20 จำนวนประชากรสูงอายุในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยเหตุที่ “คลื่นประชากรรุ่นเกิดล้าน” ซึ่งเกิดในช่วงปี 2506-2526 กำลังเคลื่อนตัวกลายเป็นผู้สูงอายุ อีก 20 ปีข้างหน้า ประเทศไทย จะมีประชากรสูงอายุมากถึง 20 ล้านคน และที่สำคัญคือ กลุ่มประชากรสูงอายุวัยปลาย (อายุ 80 ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 1.5 ล้านคนในปี 2560 เป็น 3.5 ล้านคนในอีก 20 ปีข้างหน้า สถานการณ์ผู้สูงอายุไทยในปี 2560 นี้ มีข้อมูลว่า ประชากรสูงอายุไทย ยังมีปัญหาเรื่องสุขภาพในปี 2560 ผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (ไม่สามารถประกอบกิจวัตรพื้นฐาน คือ กินอาหารเอง

เข้าห้องน้ำเอง แต่งตัวได้เอง) มากถึงร้อยละ 5 โดยเฉพาะผู้สูงอายุวัยปลายที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ มีมากถึงร้อยละ 19 ของผู้สูงอายุในวัยเดียวกันนี้ การสูงวัยของประชากรเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกในช่วงต้นสหัสวรรษนี้ขณะนี้โลกของเราได้กลายเป็นสังคมสูงอายุไปแล้ว สำหรับประเทศไทย ประชากรกำลังมีอายุสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมสูงอายุระดับสุดยอดในเวลาไม่เกิน 15 ปีข้างหน้า (บรรลุ ศิริพานิช, 2560)

สิ่งที่ทำให้จำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น มีสาเหตุจากหลายปัจจัย เช่น การแต่งงานแล้วไม่นิยมมีบุตร แต่งงานช้า ส่งผลให้อัตราการเกิดลดต่ำ นอกจากนี้การที่ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการแพทย์พัฒนามากขึ้น คนจึงหันมาใส่ใจในเรื่องสุขภาพ เลือktanอาหารการกินที่มีประโยชน์ และให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย ทำให้คนไทยมีอายุยืนยาวมากขึ้น ส่งผลให้สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากการที่คนวัยแรงงานต้องปรับเปลี่ยนเข้าสู่วัยสูงอายุเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีการทดแทน จะส่งผลให้เกิดการพึ่งพาของคนสูงอายุ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ ต่อการพัฒนาประเทศอย่างเลี่ยงไม่ได้ ในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันพบว่า มีปัญหาอุปสรรคหลายประการ คือ การบริการที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการ และบริการต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุต้องการ แต่รัฐไม่สามารถจัดให้ได้เพียงพอ เหมาะสมเป็นธรรม ทัวถึง ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายที่เห็นได้ชัด แต่ก็ยังมีปัญหาในการจัดการบริหาร ด้านงบประมาณ ทรัพยากรทางสังคม บุคลากร และการขาดแคลนข้อมูลทั่วไปผู้สูงอายุ ทำให้ส่งผลถึงการดำเนินงานที่ไม่ต่อเนื่องมีความต่อเนื่องและจริงจัง จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ภาครัฐจะต้องช่วยเหลือร่วมมือกัน ตอบสนองความต้องการ ในการจัดสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ใต้นานาประการ เช่น ด้านความมั่นคงของรายได้และการทำงาน ด้านการศึกษาด้านสุขภาพอนามัย ด้านสังคม และวัฒนธรรม ด้านสวัสดิการสังคม เป็นต้น

เทศบาลนครแหลมฉบัง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ โดยกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งที่ 236/2535 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2535 กำหนดให้เทศบาลตำบลแหลมฉบัง รวมทั้งเทศบาลตำบลมาตาพุด มีหน้าที่เพิ่มขึ้นจากหน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากพระราชบัญญัติเทศบาลฯ และพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ เนื่องจากเป็นพื้นที่พิเศษ ในการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมภายในประเทศ อีก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย และปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม ด้านการควบคุมความปลอดภัย ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 87,556 คน แยกเป็นชาย 42,993 คน หญิง 44,563 คน

จำนวนครัวเรือน 23,754 ครัวเรือน จำนวนบ้าน 78,862 หลัง ผู้สูงอายุ 7,351 คน ส่วนประชากรแฝงที่เข้ามาทำงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ อีกไม่น้อยกว่า 60,000 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครแหลมฉบัง, 2562)

เทศบาลนครแหลมฉบัง มีการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ได้ดำเนินการจัดสวัสดิการตามบทบาท อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ได้แก่ การจ่ายเบี้ยยังชีพ การดูแลสุขภาพ นันทนาการ ที่อยู่อาศัย และรายได้ แต่ในเขตเทศบาลยังมีโรงเรียนผู้สูงอายุและศูนย์ดูแลผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ ที่จะกระจายตามพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งในปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพราะเห็นว่าปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น เนื่องมาจากการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ดังกล่าว รวมถึงเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถดำเนินไปได้โดยไม่เป็นภาระแก่สังคม และครอบครัว

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร
2. เปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างไ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

2. ผู้สูงอายุที่มีอายุต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
3. ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
4. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
5. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
6. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
7. ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

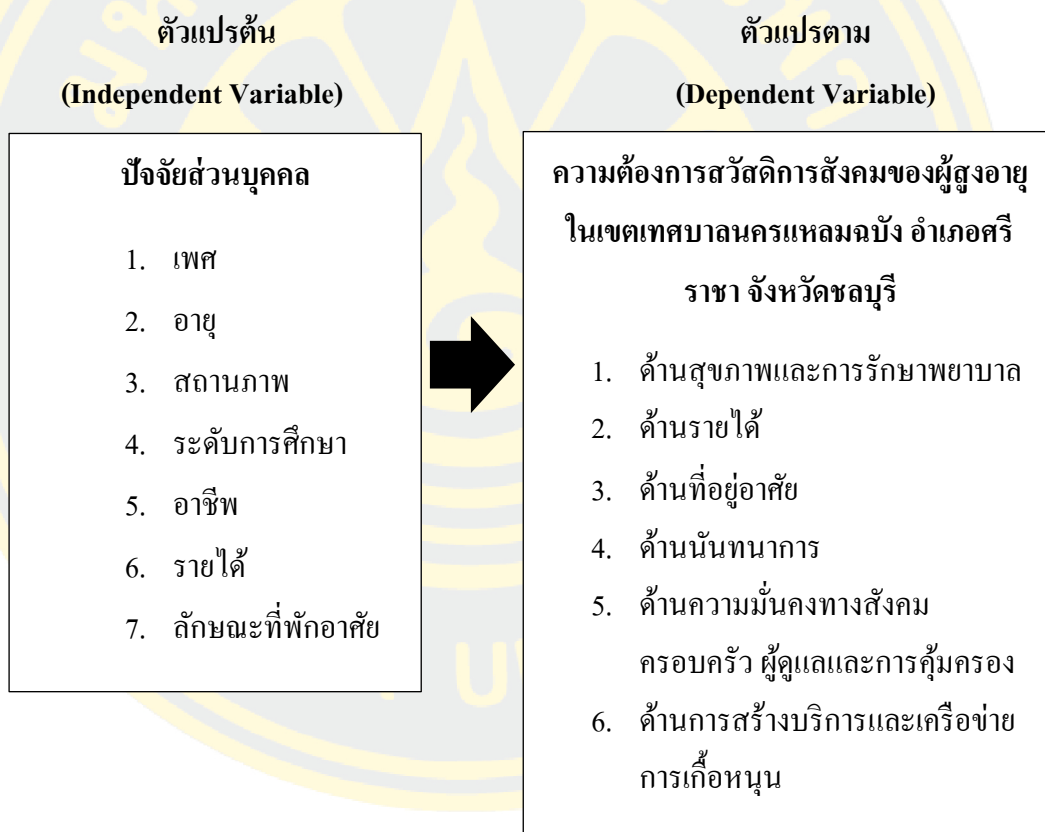
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ความต้องการเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี ซึ่งได้นำ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

- 1) เพศ (สมพล นวะกะ, 2555; จารุวรรณ สุกใส, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557; อัจฉรา วงนารี, 2558)
- 2) อายุ (สมพล นวะกะ, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557)
- 3) สถานภาพ (สมพล นวะกะ, 2555; จารุวรรณ สุกใส, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557)
- 4) ระดับการศึกษา (สมพล นวะกะ, 2555; จารุวรรณ สุกใส, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557; อัจฉรา วงนารี, 2558)
- 5) อาชีพ (สมพล นวะกะ, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557)
- 6) รายได้ (สมพล นวะกะ, 2555; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557; นันทนา อยู่สบาย, 2557)

7) ลักษณะที่พักอาศัย (จารุวรรณ สุกใส, 2555; ลัดดา บุญเกิด, 2557)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำมาตรฐานการจัดบริการเพื่อสงเคราะห์ผู้สูงอายุ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2542) มาประยุกต์กำหนดเป็นตัวแปรตาม ได้แก่ (1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล (2) ด้านรายได้ (3) ด้านที่อยู่อาศัย (4) ด้านนันทนาการ (5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง (6) ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน โดยได้นำตัวแปรดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี

2. ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง ด้านการให้บริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย
- 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านรายได้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านนันทนาการ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง และด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 7,351 คน (กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2562)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัยเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2562-เดือน มีนาคม 2563

นิยามศัพท์เฉพาะการวิจัย

สวัสดิการสังคม หมายถึง การจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย กีฬาและนันทนาการ และบริการทางสังคมทั่วไป โดยเป็นสิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่อาศัย
ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี

ความต้องการสวัสดิการสังคม หมายถึง ความประสงค์ ของผู้สูงอายุที่ต้องการให้มีระบบ
การจัดบริการสังคมทั้งจากภาครัฐและเอกชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม และพัฒนาสังคม
รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับ
มาตรฐาน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล หมายถึง การให้บริการด้านการดูแล แนะนำ
ให้คำปรึกษาเรื่องสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ
2. ด้านรายได้ หมายถึง การให้บริการที่มีเรื่องรายได้เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เบี้ยยังชีพ
การจัดตั้งกองทุนสำรอง ส่วนลดค่าบริการสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น
3. ด้านที่อยู่อาศัย หมายถึง การให้บริการที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย เช่น การได้รับเครื่องนุ่งห่ม
และที่พักอาศัย การตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะ การจัดการครอบครัวอุปการะ
การจัดศูนย์บริการผู้สูงอายุ เป็นต้น
4. ด้านนันทนาการ หมายถึง การให้บริการกิจกรรมที่สมัครใจทำในยามว่าง
เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
5. ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง หมายถึง การให้บริการ
เกี่ยวกับความมั่นคงในชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ เช่น การตั้งหน่วยให้บริการเคลื่อนที่สำหรับ
ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ และข้อมูลข่าวสาร มีการส่งเสริม ฝึกอบรมให้ความรู้
แก่สมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ จัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก
อย่างเหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ เป็นต้น
6. ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน หมายถึง การสร้างเครือข่ายสำหรับ
การให้บริการการดูแลผู้สูงอายุ เช่น อาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในชุมชน การสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ
เพื่อให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชนและกับชุมชนใกล้เคียง การจัดหาแม่บ้านสำหรับ
การจ่ายของ ทำความสะอาดบ้าน ประกอบอาหาร และการช่วยเหลืออื่น ๆ เป็นต้น

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดึง นำเสนอ ตามลำดับดังนี้

- 1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
- 2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์
- 3 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม
- 4 แนวทางการจัดทำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
- 5 นโยบายรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ และสวัสดิการของผู้สูงอายุ
- 6 ข้อมูลเทศบาลนครแหลมฉบัง
- 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ความหมายของผู้สูงอายุ คำว่า “ผู้สูงอายุ” เป็นคำที่ใช้เป็นสากลสำหรับผู้ที่มิอายุ 60 ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทย (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (ฉบับแก้ไข พ.ศ.2553)) ทั้งนี้ผู้สูงอายุมิได้มีลักษณะเหมือนกันหมด แต่จะมีความแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ สำหรับองค์การอนามัยโลก ได้แบ่งเกณฑ์อายุตามสภาพของการมีอายุเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. ผู้สูงอายุ (elderly) มีอายุระหว่าง 60-74 ปี
2. คนชรา (old) มีอายุระหว่าง 60-74 ปี
3. คนชรามาก (very old) มีอายุ 90 ปีขึ้นไป

พริสทิธี คำนวนศิลป์ (2550, หน้า 4-8) วยสูงอายุ คือ วยที่คนมีอายุนาน จนสังขารเริ่มเสื่อมถอยลง ความชราเป็นผลของการสูญเสียอย่างช้า ๆ และไปเรื่อย ๆ ของความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ของสภาพแวดล้อมของร่างกาย รวมทั้งเนื้อเยื่อต่าง ๆ เกณฑ์ที่กำหนดว่าใคร คือคนชรา คือ อายุ ซึ่งวัดโดยจำนวนปีที่ได้มีชีวิตอยู่ มีการจำแนกขึ้นอยู่กับ แต่ละสังคม และเวลาที่อ้างถึงในสังคมที่มีลักษณะสังคมสมัยใหม่ (Modernized) ส่วนมากก็จะกำหนดอายุที่จะจำแนกว่าเป็นคนชราไว้สูง ส่วนสังคมล้าหลัง หรือดั้งเดิมก็จะกำหนดอายุจำแนกว่าคนชราไว้ต่ำ เช่น ประเทศไทย คนชราคือคนที่มิอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ในประเทศสหรัฐอเมริกา คือ ผู้ที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป

นพ.บรรลุ ศิริพานิช (2560) ได้นิยามคำว่า ผู้สูงอายุ ไว้ว่า ปัจจุบันสหประชาชาติ (United Nations) ยังไม่มีนิยามที่แน่นอนว่าอายุเท่าไรจึงจะเรียกว่าเป็นผู้สูงอายุ (Older/Elderly person) แต่สหประชาชาติใช้อายุ 60 ปีขึ้นไปในการนำเสนอสถิติข้อมูล และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ ประเทศพัฒนา แล้วส่วนใหญ่ใช้อายุ 65 ปีขึ้นไป เป็นเกณฑ์ในการเรียกผู้สูงอายุ สำหรับประเทศไทย กำหนดนิยาม ผู้สูงอายุ ไว้ในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาตรา 3 ผู้สูงอายุ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปี บริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย ในรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2560 ผู้สูงอายุ หมายถึงผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และประชากรสูงอายุ หมายถึงประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป

เรวดี สุวรรณพเก้า (2556) ได้นิยามคำว่า ผู้สูงอายุ ไว้ว่า ผู้สูงอายุควรใช้เป็นตัวเลขที่อายุ 65 ปีขึ้นไป เนื่องจาก เป็นความเห็นส่วนใหญ่ ของผู้สนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก และมีหลักฐานเชิงประจักษ์เชิงตัวเลข ทางด้านวิชาการประชากรศาสตร์ คนไทยมีอายุยืนยาวขึ้น ได้แก่การมีอายุที่เหลืออยู่ของผู้ที่มีอายุ 65 ปี ในปัจจุบันเท่ากับของผู้ที่มีอายุ 60 ปี เมื่อกว่าห้าสิบปีที่ผ่านมา (ปราโมทย์ ประสาทกุล และ ปัทมา ว่าพัฒนางศ์, 2553) และการกำหนดด้วยอายุอย่างเดียว จะทำให้สามารถบริหารจัดการกำลังคนได้ เนื่องจากเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อย่างไรก็ตามคำว่า ผู้สูงอายุ หรือวัยชรา ในแต่ละสังคมหรือ ในแต่ละประเทศจะให้ความหมายที่ต่างกัน ไป อยู่กับบริบทของแต่ละประเทศ เช่นในประเทศสหรัฐอเมริกาถือ อายุ 65 ปี เป็นวัยสูงอายุ เป็นต้น แต่อายุไม่ได้บ่งบอกว่า ใครเป็นผู้สูงอายุ เพราะมีบางคนแม้จะอายุ 60 ปี หรือ 65 ปี แต่ยังมีร่างกาย และสุขภาพที่แข็งแรง สำหรับประเทศไทย ดังที่ได้กล่าวมา ในข้างต้น ผู้สูงอายุ จะหมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปตามเกณฑ์ของกฎหมาย ปลดเกษียณอายุ ข้าราชการ และตามกฎหมายอื่น ๆ รวมทั้งจารีต ประเพณีบางอย่าง ทำให้พบได้ว่ามีผู้ให้ความหมายของผู้สูงอายุไว้มาก แต่โดยความหมาย โดยรวมค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยสรุปว่า ผู้สูงอายุจะเป็นวัยที่มีการดำเนินชีวิตที่แปรเปลี่ยนไป ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดให้ผู้สูงอายุคือ บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ทั้งเพศหญิง และเพศชายซึ่งในการวิจัยได้กำหนดให้เป็นผู้สูงอายุ ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนคร แหลมฉบัง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ

ความต้องการของมนุษย์ เป็นเครื่องกระตุ้น และเป็นแรงผลักดัน ให้มนุษย์แสดง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในสิ่งที่จะปฏิบัติงาน ให้สำเร็จบนพื้นฐานความเชื่อ

หรือสมมุติฐานว่ามนุษย์มีความต้องการ และพฤติกรรมของมนุษย์ จากความต้องการทางจิตวิทยาที่ทำการศึกษา เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปก็คือ

Samuelson (1917, อ้างถึงใน งามจิต อินทวงศ์, 2556, หน้า 19) กล่าวว่า มนุษย์นั้นมีความเพียรพยายามที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ละชั้น เมื่อความต้องการชั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในชั้นนั้น ก็จะหมดความสำคัญลง ไม่เป็นแรงกระตุ้นอีกต่อไป แต่จะเกิดเป็นความต้องการ และความสนใจ ในสิ่งใหม่ในชั้นต่อไป แต่ความต้องการชั้นต้น ๆ ที่ได้รับการตอบสนองไปแล้วนั้น อาจจะสามารถกลับมาเป็นความจำเป็นหรือความต้องการครั้งใหม่อีกครั้งได้ เมื่อการตอบสนองความต้องการครั้งแรก ได้สูญเสียหรือขาดหายไป และความต้องการที่เคยมีความสำคัญ ที่จะลดความสำคัญลง เมื่อมีความต้องการสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่

French and Bell (1961, อ้างถึงใน เดชวุฒิ พสุธาตระกูล, 2557, หน้า 8) ได้กล่าวว่า คนเรามีความต้องการ และความหวังในการใช้เหตุผลของตัวเอง และใช้ความพยายามในการปฏิบัติงาน ในองค์กรให้ดีที่สุดจึงต้องมีความคิดที่กว้างไกล การวางแผนพัฒนา คือ คนจะสามารถพัฒนาได้ในด้านส่วนตัว และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทำให้มีบทบาทที่จะทำงานร่วมกัน (Collaboration) ตั้งเป้าหมาย (Goal setting) วินิจฉัยและแก้ปัญหา (Diagnosing and solving problems) และนำแผนไปปฏิบัติ (Implementing plan)

มณฑิรา สุวรรณมณีรัตน์ (2553, อ้างถึงใน เดชวุฒิ พสุธาตระกูล, 2557, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของความต้องการ หมายถึง ความต้องการอยากได้ หรือประสงค์จะได้ และแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ

วิจิตร อวกุล (2540, อ้างถึงใน เดชวุฒิ พสุธาตระกูล, 2557, หน้า 8) ได้กล่าวว่า ความต้องการ (Need) เป็นความต้องการของมนุษย์ หมายถึง สภาวะที่บุคคลยังไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีความต้องการที่จะมีหรือให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น ซึ่งมีความต้องการจำเป็นที่เป็นพื้นฐานแล้วมนุษย์ก็จะมีความต้องการทางด้านสังคม การที่บุคคลขวนขวายให้ได้มาซึ่งตนยังขาดอยู่จะเป็นแรงผลักดัน ให้บุคคลมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมภายในตนเองอย่างไม่หยุดยั้งด้วยการเรียนรู้ ศึกษาจากวิชาการประสบการณ์จนกว่าจะได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาตามความต้องการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 48-51 อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 10 -11) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ เป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้น พร้อมกับความต้องการมีชีวิต การดำรงชีวิต วุฒิภาวะ ไม่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้แต่อย่างใด ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจาก ความต้องการทางร่างกายของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ที่เป็นแรงขับเคลื่อนเบื้องต้น

ที่ทำให้ร่างกายถูกกระตุ้น ให้เกิดความรู้ว่องไว กระฉับกระเฉง มีชีวิตชีวาที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า เกิดขึ้นจากสภาวะอารมณ์ สิ่งกระตุ้นที่เกิดจาก ทั้งจากภายนอก และภายใน ได้แก่

1.1 ความต้องการอุณหภูมิที่เหมาะสม คนเราจะดำรงชีวิตอยู่ได้ต้องอาศัยความสมดุลทางร่างกาย อุณหภูมิที่ไม่สูงเกินไป และต่ำเกินไปพอ ที่ร่างกายจะทนรับได้

1.2 ความต้องการการขับถ่าย เป็นการขับของเสียจากร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เช่นเดียวกับอาหาร เพราะของเสียเหล่านั้น เป็นสิ่งที่ร่างกายต้องการขับออกมา ถ้าหากไม่ขับถ่ายออกมา จะทำให้เราอึดอัดไม่สบาย บางครั้งอาจจะสามารถทำลายชีวิตได้

1.3 ความต้องการอาหาร เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิต อาหารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต

1.4 ความต้องการทางเพศ ความต้องการด้านนี้เริ่มขึ้นเมื่อคนเราเข้าสู่วัยรุ่น และเป็นผู้ใหญ่ การแสดงออกถึงความต้องการทางเพศขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความพึงพอใจในรสนิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมนั้น ๆ

1.5 ความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด เพื่อที่จะทำให้ร่างกายเกิดความปลอดภัยความป่วย เจ็บเป็นไข้ของร่างกาย ทำให้ร่างกายต้องพยายามสร้าง ภูมิคุ้มกันขึ้นมา เมื่อมีคนอื่นมาทำร้าย คนเราก็จะหนี หรือต่อสู้ป้องกันตัวเอง

1.6 ความต้องการพักผ่อน เพื่อผ่อนคลายเพื่อที่จะให้ร่างกายมีการสะสมพลังงานใหม่ และซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย

1.7 ความต้องการอากาศบริสุทธิ์ มีก๊าซออกซิเจนสำหรับการหายใจ เราอาจที่จะสามารถอดอาหารได้หลายชั่วโมง แต่กลับไม่สามารถกลั้นหายใจได้นาน

1.8 ความต้องการน้ำ เพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย ร่างกายของคนเราเสียน้ำเนื่องจาก อากาศร้อน การออกกำลังกาย การทำงานหนัก ทำให้เหงื่อออกจากร่างกาย

2. ความต้องการทางสังคม และจิตใจ (Social and Psychological Needs) ความต้องการเช่นนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน เกิดขึ้นจากสภาพ สังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับ และเป็นสมาชิกอยู่ความต้องการทางจิตใจ และสังคมนี้ ยังแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล แต่ละสังคม และฐานะทางสังคมของบุคคลรวมทั้งเวลา และโอกาสที่แตกต่างกันออกไป ด้วยลักษณะสำคัญของความต้องการ ทางจิตใจและสังคม ดังนี้

2.1 ความต้องการที่ มองไม่เห็นเป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม

2.2 ความต้องการทางจิตใจ และสังคมมีอิทธิพลที่จะผลักดันให้คนเราสามารถทำอะไรก็ได้ บางครั้งก็ปราศจากเหตุผล และคุณธรรม

2.3 ความต้องการนี้เป็นพฤติกรรมปกปิดมากกว่าพฤติกรรมเปิดเผย

2.4 ความต้องการนี้มีมากขึ้นเมื่ออยู่รวมกลุ่ม มากกว่าอยู่คนเดียว

2.5 ความต้องการนี้เปลี่ยนแปลงได้แม้ในบุคคลเดียวกัน

2.6 ความต้องการที่เกิดจากสังคมเป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรม และลักษณะนิสัยประจำตัวของแต่ละคน สิ่งเหล่านี้แตกต่างกันไปในแต่ละสังคม

2.7 ความต้องการทางสังคม ที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์เราต้องมีประสบการณ์ และการเรียนรู้มาก่อนจึงจะเข้าใจและเลือกกระทำได้ บางทีเราก็คือต้องการ ศึกษาว่าจะเริ่มต้นอย่างไร และควรทำอย่างไรต่อไป

ดังนั้น สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์แสดงกริยาออกมาว่าต้องการได้รับการตอบสนองจากสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็น อาหาร ของใช้ ความรัก เป็นต้น เพื่อให้ตนเองรู้สึกถึงความพึงพอใจ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม

ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

Maslow (1943, p.370 อ้างถึงใน นันทนา อยู่สบาย, 2557, หน้า 16) แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จะเกี่ยวข้องกับความต้องการความจำเป็น และการจูงใจของมนุษย์ ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs Theory) เป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และนำไปประยุกต์ใช้ ทฤษฎีของมาสโลว์มีสมมติฐาน ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการ และความต้องการนี้จะมีอยู่ตลอดเวลาไม่สิ้นสุด
 2. ความต้องการของมนุษย์จะสามารถเรียงลำดับตามความสำคัญ ตั้งแต่ระดับต่ำสุด คือ ความต้องการพื้นฐาน สูงขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุด
 3. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจพฤติกรรมของมนุษย์ต่อไป มนุษย์จะมีความต้องการในระดับสูงขึ้น ซึ่งจะกลายเป็นสิ่งจูงใจแทน
 4. ความต้องการของมนุษย์มีความสลับซับซ้อน มนุษย์มีความต้องการหลายอย่างพร้อมกันได้ ความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอย่างอื่น จะเกิดขึ้นได้
- ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ ประกอบด้วยความต้องการ 5 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย อากาศ การพักผ่อน เป็นต้น ซึ่งเป็นความต้องการ ในระดับต่ำที่สุด
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety and Security Needs) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เช่น ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ความมั่นคงในงาน ตลอดจนความปลอดภัยจากความวิตกกังวล ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการทำงาน เป็นต้น

3. ความต้องการทางสังคม (Social or belongingness Needs) ได้แก่ ความต้องการอยู่ในสังคมหรือความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งความต้องการมิตรภาพ ความรัก และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือที่ทำงาน

4. ความต้องการเกียรติยศ และชื่อเสียง (Esteem Needs) ประกอบด้วยความต้องการที่เป็นการตอบสนองความรู้สึกนึกคิดในคุณค่าของตัวเอง ความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นมายอมรับนับถือ และความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญมีชื่อเสียง และเกียรติยศ โดยการสร้างผลสำเร็จของงานให้เกิดคุณค่า และชื่อเสียงบุคคลที่มีความต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในผลงานของตน และรับรู้ถึงความเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงานนั้น

5. ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะใช้ความพยายาม ทักษะ และศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ในตัวบุคคลให้เกิดผลสำเร็จตามความนึกคิด หรือเป็นไปดังที่คาดหวังไว้ ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการสูงสุดที่มนุษย์คาดหวัง ซึ่งอาจเป็นไปได้ยาก และถ้าหากบุคคลใดบรรลุความต้องการขั้นนี้ได้แล้วจะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ

ดังนั้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ หมายถึง ความต้องการของมนุษย์มีอยู่ทุกคน และมีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีตั้งแต่ความต้องการพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง และความต้องการของมนุษย์สามารถเกิดขึ้นพร้อมกันหลาย ๆ อย่างได้ ลำดับความต้องการของมนุษย์มี 5 ประเภท ได้แก่ ความต้องการทางกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต

ความต้องการของผู้สูงอายุ

ความต้องการของผู้สูงอายุแต่ละคนแตกต่างกันออกไป ดังนั้นความต้องการของผู้สูงอายุจึงแตกต่างกัน และถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ความต้องการของผู้สูงอายุ นักวิชาการได้เสนอไว้ ดังนี้

ศรีทับทิม (รัตนโกศล) พาณิชพันธ์ (2534, อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 13-14) สามารถแบ่งความต้องการของผู้สูงอายุเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความต้องการได้รับการสนับสนุนจากภายในครอบครัว (Family Support)
ผู้สูงอายุเมื่อถูกทิ้งให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว หรือแยกตัวคนเดียว จะขาดความมั่นคง ทางอารมณ์ จิตใจ รวมไปถึงทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะต้อง ไปพึ่งพาการช่วยเหลือจากบุคคล หรือองค์กรสังคม สงเคราะห์ ภายนอกครอบครัว ดังนั้น ผู้สูงอายุ จึงต้อง มีความต้องการสนับสนุน จากครอบครัวเดิมของตน ควบ คู่ไปด้วยกัน กับการช่วยเหลือ จากภายนอกครอบครัว อาจจะเป็นกลุ่ม อาสาสมัคร

องค์การภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การภาคเอกชน ที่เป็นองค์การศาสนา และองค์กรที่ไม่ใช่ศาสนาก็ได้

2. ความต้องการด้านการประกันรายได้ โดยเฉพาะการประกันสังคม ประเภทประกันสุขภาพ เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยชราภาพ และเลิกทำงานแล้วจะได้รับเงินบำนาญเพื่อช่วยให้สามารถมีชีวิตอย่างมั่นคงปลอดภัย และสงบสุขตามสมควรแก่สภาพในบั้นปลายของชีวิต โดยไม่เป็นภาระแก่ลูกหลาน และสังคม

3. ความต้องการมีส่วนร่วมในชุมชน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าร่วมได้ สังคมจึงจำเป็นต้องให้โอกาสแก่ผู้สูงอายุเหล่านี้ได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการปรับปรุงวิถีชีวิตของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น ให้มีโอกาสได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ในการพัฒนาตัวเอง ทั้งในการปรับตัวเอง ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงยุคสมัยต่าง ๆ ในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม และในการดูแลสุขภาพทั้งทางร่างกาย และจิตใจให้แข็งแรง และเข้มแข็งอยู่เสมอ

4. ความต้องการที่จะลดการพึ่งพาคนอื่นให้ลดลง ถ้าหากสังคม และครอบครัวได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สูงอายุ มีโอกาสได้ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม จะเป็นการทำให้ผู้สูงอายุนั้นรู้จักการทำตัวไม่เป็นภาระแก่สังคม และสามารถพึ่งพาตัวเองได้ในอนาคต

5. ความต้องการทางสังคมของผู้สูงอายุ (The Elderly of Social Needs)

5.1 ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว สังคม และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมยุคใหม่ได้ (Better Relationships and Adaptation Adjustment)

5.2 ความต้องการที่จะทำในสิ่งที่ตนปรารถนา (Sense of Opportunity)

5.3 ความต้องการที่จะเป็นคนที่มีความสำคัญในสายตาของคนในครอบครัว และของสังคม (Sense of Importance)

5.4 ความต้องการที่จะได้รับการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และสังคม (Sense of Belonging)

5.5 ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับ และเคารพยกย่องนับถือจากสมาชิกในครอบครัว และสังคม (Sense of Recognition)

6. ความต้องการทางร่างกาย และจิตใจ (Physical and Psychological Needs)

เป็นความต้องการด้านพื้นฐานที่สุดในชีวิตมนุษย์ทุกคน เป็นสิ่งที่ของร่างกายต้องการเพื่อสร้างเสริมร่างกายให้สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ ความต้องการด้านร่างกาย คือ ความต้องการปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ส่วนความต้องการ ทางด้านจิตใจนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็น ไม่สามารถสัมผัสได้ แต่สามารถรับรู้และรู้สึกได้ เช่น ความต้องการ ความมั่นคง และปลอดภัย (Security Needs) โดยเฉพาะ ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยในที่ปลอดภัย ไม่เกิดความ

วิตกกังวลหรือความหวาดกลัว และการมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี นอกจากนี้ ยังจะมีความต้องการที่จะได้รับการนับถือ และยอมรับจากสังคม (Recognition Needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม และครอบครัว ความต้องการที่จะมีโอกาส ความก้าวหน้า (Opportunity Needs) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความประสบความสำเร็จของการทำงานในบั้นปลายชีวิต

7. ความต้องการทางการเงิน ผู้สูงอายุต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือทางการเงินจากบุตรหลานของตน เพื่อที่จะนำมาสะสมไว้ใช้จ่ายในเวลาที่ตัวเองเจ็บป่วย ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐช่วยในการจัดหาอาชีพให้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ เพื่อที่จะทำให้ตัวเองได้มีบทบาททางเศรษฐกิจ คือ ความต้องการที่จะช่วยตัวเองให้พ้นจากสถานะความบีบคั้นทางเศรษฐกิจในสถานการณ์ปัจจุบัน

พันธู์ทิพย์ รามสูตร (2524, อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 13) จำแนกความต้องการของผู้สูงอายุ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการพื้นฐาน คือ ความต้องการเบื้องต้น ที่ผู้สูงอายุในโลก ต้องการแสวงหาให้ได้มาเท่ากับเป็นเลือดที่หล่อเลี้ยงชีวิตของผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมไหนก็ตาม จากการสำรวจความต้องการเบื้องต้นในวัฒนธรรมต่าง ๆ กัน อาจจะสรุปได้ว่า ผู้สูงอายุในโลกต่างก็มีความต้องการเหมือนกันที่จิตใจ กล่าวคือ

1.1 ผู้สูงอายุพยายามรักษาสักยภาพทางด้านร่างกาย และทางสมอง ให้คงอยู่ให้มากที่สุด และสามารถใช้ประโยชน์จากศักยภาพดังกล่าว ให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

1.2 ผู้สูงอายุพยายามปกป้องสิทธิพิเศษที่เคยเป็นในชีวิตวัยรุ่น เช่น ทรัพย์สินสมบัติ ความรู้ เกียรติยศ ความชำนาญ และอำนาจ

1.3 ผู้สูงอายุพยายามมีชีวิตให้อยู่ได้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรืออย่างน้อย ๆ ก็จะไปจนกว่าความพึงพอใจในสิ่งรอบ ๆ ตัวนั้น ไม่มีคุณค่าหรือเมื่อถึงแก่ความตาย

2. ความต้องการขั้นสูง คือ ความต้องการที่มีลักษณะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย อาจจะเพราะเป็นความต้องการแค่ตรงนั้นหรือระยะยาว หรือเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของผู้สูงอายุที่เป็นความต้องการ โดยสอดคล้องกับสังคม และวัฒนธรรมของผู้สูงอายุ และจะถูกปรุงแต่งโดยวัฒนธรรมนั้น ๆ ให้เกิดเป็นลักษณะที่เข้ากับวิถีชีวิตของผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผลจากการขัดเกลาจากพฤติกรรมของสังคม

ดังนั้น สรุปได้ว่า ความต้องการของผู้สูงอายุ คือ ความต้องการในด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้ตนเองหลุดพ้นจากสิ่งไม่ดี เช่น การเป็นภาระทางสังคม ความไม่มั่นคงปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งความต้องการเหล่านี้ในแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปตามชีวิตที่ต้องเผชิญของตนเอง

แนวคิดและขอบเขตเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม

ความหมายของสวัสดิการสังคม

สวัสดิการสังคมเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาทางด้านทรัพยากรมนุษย์ให้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นหลักคุณภาพชีวิตที่ดี ทำให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างเรียบง่าย ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ มีผู้ให้ความหมายของงานสวัสดิการสังคมไว้มากมาย ดังนี้

Encyclopedia of Social Work (1971, อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 17)

ได้ให้ความหมายว่า สวัสดิการสังคมหมายถึง การทำต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงาน ทั้งของรัฐบาลและอาสาสมัครเพื่อจัดปัญหาสังคม และมุ่งป้องกันหรือปรับปรุงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชุมชนและบุคคล

Friendlander and Apte (1980, อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 17) ได้ให้

ความหมายว่า สวัสดิการสังคมเป็นผลประโยชน์ ระเบียบนโยบาย และบริการซึ่งจะทำให้การดำเนินการจัดบริการต่าง ๆ เป็นไปโดยสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยส่วนใหญ่บริการสังคม คือ การจัดบริการที่สำคัญของรัฐขั้นพื้นฐาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ถาวร และรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงจากสถานะที่เคยตกทุกข์ได้ยาก เปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่าและสมบูรณ์กว่า

วิจิตร ระวิวงศ์ (2532, อ้างถึงใน วันชัย ชูประดิษฐ์, 2555, หน้า 17-18) ได้ให้ความหมาย

ว่า สวัสดิการสังคม หมายถึง กิจกรรมที่รัฐบาล และเอกชนทุกระดับจัดให้มีขึ้นทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อรับประกันความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประชาชน โดยอาศัยผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถ จากหลายสาขา ไม่ใช่เฉพาะนักสังคม สงเคราะห์เท่านั้น ทั้งนี้จุดศูนย์กลางของงานสวัสดิการสังคม คือ การที่ประชากรมีหลักประกัน และจุดหมาย เพื่อชีวิตที่ดี งานสวัสดิการไม่ใช่แค่แก้ไขปัญหา หรือช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ประสบความปัญหาเท่านั้น ยังรวมถึงการส่งเสริมและป้องกันให้มีประสิทธิภาพขึ้นด้วย สิ่งที่สำคัญสวัสดิการสังคมถือว่าเป็นงานพัฒนาสังคม

กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ (2548) ได้กล่าวความหมายไว้ว่า

สวัสดิการสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคมเพื่อแก้ไข ป้องกันปัญหาสังคม และพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้ระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าว จะเป็นการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเป็นธรรม และทั่วถึงทั้งด้านการมีที่อยู่อาศัย การศึกษา การมีสุขภาพอนามัย การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีงานทำ การมีนันทนาการ การมีความมั่นคงทางสังคม และบริการสังคมทั่วไป โดยระบบบริการสังคมจะต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการทางสังคมทุกระดับ

ดังนั้น สรุปได้ว่า สวัสดิการสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกัน แก้ไข และพัฒนาสังคม ให้ประชาชนสามารถดำรง ชีวิตได้ในระดับมาตรฐาน และต้องตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลแต่ละวัย

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

ในปัจจุบันการจัดสวัสดิการสังคมของไทยได้คำนึงถึง หลักการที่สอดคล้องกับความเป็นสากลโลก โดย ระเบียบพรณ คำหอม (2549, หน้า 25, อ้างถึงใน นันทนา อยู่สบาย, 2557 หน้า 19) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการของสวัสดิการ ในสังคมไทยที่สำคัญ ได้แก่

1. สิทธิมนุษยชน (Human Rights) สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้คำนึงถึงสิทธิของคนชรา เด็ก สตรี ผู้พิการ และสิทธิของบุคคล ซึ่งเน้นให้มีการปกป้องและคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการในขั้นพื้นฐานที่ประชาชนคนไทยควรที่จะได้รับ เช่น การประกันรักษาสุขภาพจากโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค หรือ การศึกษาภาคบังคับ เป็นต้น
2. ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) ประชาชนทุกคนควรต้องได้รับบริการสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานจากรัฐบาล การให้บริการที่จะมุ่งตอบสนองความต้องการ และปัญหาของประชาชนในสังคม โดยทั่วไปบริการพื้นฐานมักถือเป็นบริการขั้นต่ำที่สุด (Minimum Needs) ที่รัฐต้องจัดให้กับประชาชนในสังคม เช่น บริการสุขภาพ อนามัยของรัฐบาล การศึกษาภาคบังคับ เป็นต้น ซึ่งทางรัฐบาลมีการกำหนด ให้มีเครื่องมือชี้วัด ถึงความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) เพื่อให้สามารถที่จะตอบสนองกับความต้องการ และแก้ปัญหาของประชาชนในสังคมไทยได้ในระดับหนึ่ง
3. ความถูกต้องทางสังคม (Social Justice) หลักการสำคัญข้อนี้ การจัดบริการสวัสดิการสังคมที่ดีจะต้องเป็นบริการที่อยู่บนพื้นฐานความถูกต้องทางสังคม ความยุติธรรมทางกฎหมาย บริการทุกคนไม่ว่าผู้รับบริการจะอยู่ในฐานะอะไรหรือความเป็นอยู่เช่นไร รัฐบาลก็ต้องที่จะจัดสวัสดิการให้อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำกันเพื่อเป็นการบีบช่องว่างระหว่างประชาชน ไม่ให้มีการแบ่งแยก ซึ่งยาแก่การควบคุม และไปสู่การแตกร้างในสังคมด้วยกัน เช่น การจัดสร้างแพลตฟอร์มให้ประชาชนในราคาถูกขาย แต่มีประชาชนจำนวนมาก จึงควรจะใช้วิธีการจับสลาก เพื่อความเท่าเทียมยุติธรรม
4. ความสม่ำเสมอ บริการที่จัดให้แก่ประชาชนในพื้นที่นั้น ต้องมีการจัดการให้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่จะจัดตามความพึงพอใจของรัฐบาลเพียงอย่างเดียวหรือผู้ให้บริการจัดสวัสดิการให้
5. การไม่โยนภาระให้แก่ประชาชน การจัดสวัสดิการเพื่อลดความเดือดร้อนและเป็นการคืนความสุขให้กับประชาชน เช่นนั้นการจัดสวัสดิการก็ไม่ควรที่จะเป็นภาระให้แก่ประชาชน

ดังนั้น สรุปได้ว่า หลักของการสวัสดิการสังคมไทยต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ สำหรับการ
การจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุนั้นประกอบด้วย ประการต่าง ๆ คือ ความเป็นธรรมทาง
สังคม การไม่เป็นภาระแก่ประชาชน ความต้องการขั้นพื้นฐาน สิทธิมนุษยชน และความสม่ำเสมอ

งานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ

งานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ รัฐควรมุ่งให้ผู้สูงอายุมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีสุขภาพ
กายสุขภาพจิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และมีความรู้สึกรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งหมายถึงว่า
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี (Quality of Life) ดังนั้น แนวคิดที่ยึดถือกันมานาน และใช้เป็น
รากฐานในการปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ ประกอบด้วยแนวคิด 2 ประการ คือ

1. แนวคิดด้านมนุษยธรรม (Humanitarian Aspect of Aging) หมายถึง ผู้สูงอายุควรที่จะ
ได้รับการช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรม ความต้องการในด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการ ที่อยู่อาศัย
สภาพแวดล้อม ครอบครัว สวัสดิการสังคม ความมั่นคง ทางรายได้ และการจ้างงาน รวมถึง
การศึกษา

2. แนวคิดด้านพัฒนา (Developmental Aspect of Aging) หมายถึง แนวคิดที่มีต่อ
บทบาทของผู้สูงอายุ ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม การบริการสวัสดิการสังคม
ผู้สูงอายุให้มีความชัดเจน และเริ่มเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องภายในสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งองค์การ
สหประชาชาติ ได้กำหนดให้วันที่ 1 ตุลาคมของทุก ๆ ปี เป็นวันผู้สูงอายุสากลโดยมีการประกาศ
เจตนารมณ์ที่ชัดเจน และในวันที่ 16 ธันวาคม 2534 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ได้รับรอง
หลักการ 18 ประการสำหรับผู้สูงอายุ ดังนี้

หลักการที่ 1 การมีเสรีภาพ

1. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับ เครื่องนุ่งห่ม อาหาร น้ำ การดูแลสุขภาพอนามัย
และที่อยู่อาศัย อย่างเพียงพอ โดยการมีรายได้ การสนับสนุนของ ครอบครัวและชุมชน
และการช่วยเหลือตนเอง
2. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับโอกาสในการทำงาน หรือสามารถได้รับรายได้อื่น ๆ
3. ผู้สูงอายุควรที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าเมื่อใดจะต้องพ้นจากการทำงาน
4. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับการฝึกอบรม และศึกษาตามความเหมาะสม
5. ผู้สูงอายุควรที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สงบปลอดภัยด้วยความพึงพอใจ ตามกำลัง
ความสามารถ
6. ผู้สูงอายุควรที่จะได้อาศัยอยู่ในบ้านของตนเองให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

หลักการที่ 2 การมีส่วนร่วม

1. ผู้สูงอายุควรที่จะได้มีส่วนร่วมในการกำหนด และดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ที่จะส่งผลโดยตรง ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง และสามารถถ่ายทอดความรู้ และทักษะให้กับ ประชากรรุ่นหลังได้

2. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับ โอกาสการเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมพัฒนาชุมชน และเป็น อาสาสมัครในตำแหน่งที่เหมาะสมตามความสนใจ และกำลังความสามารถของตน

3. ผู้สูงอายุควรที่จะมีบทบาทที่จะจัดตั้งกลุ่มหรือสมาคมของผู้สูงอายุเองได้

หลักการที่ 3 การได้รับการดูแล

1. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับการดูแลจากครอบครัว และชุมชน และได้รับการคุ้มครอง

2. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัย เพื่อให้ได้รับการฟื้นฟูทาง ร่างกายจิตใจและอารมณ์ให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันหรือชะลอการเจ็บป่วยในระยะเริ่มต้นได้

3. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับ โอกาสในการเข้าถึงกฎหมาย และบริการทางสังคม เพื่อเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมการเป็นอิสระการได้รับการดูแล และการคุ้มครอง

4. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับการส่งเสริมทางด้านสังคม ดูแลคุ้มครอง และฟื้นฟูจิตใจ อย่างเหมาะสม จากสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

5. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

หลักการที่ 4 การบรรลุความพึงพอใจของตนเอง

1. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับโอกาสในการจัดกิจกรรมนันทนาการ การศึกษา สังคม วัฒนธรรม และจิตใจ

2. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับ โอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่าง เต็มความสามารถ

หลักการที่ 5 ความมีศักดิ์ศรี

1. ผู้สูงอายุควรที่จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยศักดิ์ศรี และความปลอดภัยโดยปราศจากการถูก แสวงหาประโยชน์ และถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ

2. ผู้สูงอายุควรที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามสถานภาพภูมิหลัง และมีอิสระในการช่วยเหลือตนเองทางด้านเศรษฐกิจ

ดังนั้น สรุปได้ว่า งานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นผู้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบด้วยแนวคิด 2 ประการ คือ แนวคิดด้านมนุษยธรรม หมายถึง ผู้สูงอายุควรได้รับการ ช่วยเหลือ ตามหลักมนุษยธรรม และแนวคิดด้านพัฒนา หมายถึง แนวคิดที่มีต่อบทบาทของผู้สูงอายุ ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการจัดบริการเพื่อสงเคราะห์ผู้สูงอายุมาจากการประมวล และสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการจัดสวัสดิการสังคม และการบริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุ และข้อกำหนด ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสรุปเป็นมาตรฐานแนวทางการจัดทำมาตรฐานการจัดบริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ โดยได้ แบ่งเป็นประเภทมาตรฐานด้านต่าง ๆ รวม 6 ด้านดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2542)

1. มาตรฐานด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล

- 1.1 จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุ
- 1.2 บริการตรวจสุขภาพที่บ้าน
- 1.3 บริการให้ความรู้ แนะนำ การดูแลสุขภาพที่ถูกต้องให้กับผู้ดูแลผู้สูงอายุ เช่น การจัด โครงการฝึกอบรมให้ผู้ที่ต้องดูแลผู้สูงอายุในครัวเรือน
- 1.4 บริการตรวจสุขภาพประจำปี
- 1.5 บริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บเป็นรายบุคคล
- 1.6 ออกบัตรประจำตัวให้กับผู้สูงอายุเพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาล ผู้สูงอายุมีสิทธิ ได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลแห่งนั้น โดยไม่เสียค่ารักษาพยาบาล
- 1.7 การบริการทางแพทย์และการบริการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวก และรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ
- 1.8 บริการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล
- 1.9 การประกันสุขภาพ
- 1.10 บริการด้านกายภาพบำบัด

2. มาตรฐานด้านรายได้

- 2.1 จัดสวัสดิการด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่ยากจนและไม่มีแหล่งพึ่งพิงที่เพียงพอ
- 2.2 ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน
- 2.3 การช่วยเหลือค่าครองชีพประจำวัน
- 2.4 จ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุ
- 2.5 การช่วยเหลือค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
- 2.6 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

2.7 ให้ส่วนลดในรายการต่าง ๆ เช่น ค่ายา ค่าโดยสาร ค่าโรงแรม และสถานที่ราชการ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน อุทยานแห่งชาติ ฯลฯ ตลอดจน ค่าบริการด้านทันตกรรม

2.8 ให้ทุนประกอบอาชีพที่เหมาะสม

3. มาตรฐานด้านที่พักอาศัย

3.1 บ้านพักคนชรา เป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านสุขภาพร่างกายและอารมณ์ ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาทางการเงินและปัญหาอื่น ๆ อันเป็นเหตุจำเป็นที่ต้องแยกออกจากครอบครัว หรือผู้มีรายได้น้อย

3.2 สถานพยาบาล เป็นบริการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการรักษาพยาบาลเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง หรือต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด

3.3 บ้านพักคนชราที่ต้องเสียค่าบริการส่วนหนึ่ง

3.4 บริการครอบครัวอุปการะ เป็นบริการที่จัดให้ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว หรือไร้ที่พึ่ง

3.5 การจัดที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

4. มาตรฐานด้านนันทนาการ

4.1 การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์กลางข่าวสาร แหล่งพบปะสังสรรค์ของผู้สูงอายุ รวมทั้งเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา

4.2 ศูนย์บริการผู้สูงอายุเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้สูงอายุ และสมาชิกในครอบครัว

4.3 สโมสรผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์รวมผู้สูงอายุในการพักผ่อน ออกกำลังกาย พบปะสังสรรค์ การรับบริการตรวจสุขภาพ การเรียนอาชีพ การเรียนภาษา การรับปรึกษาปัญหาการบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคม

4.4 บริการนันทนาการ งานรื่นเริงในวันนักขัตฤกษ์

4.5 การจัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกับเยาวชน คนในชุมชน กลุ่มเครือข่าย

4.6 การทัศนศึกษาแหล่งธรรมชาติ ศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่

5. มาตรฐานด้านความมั่นคงทางด้านสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง

5.1 โอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง

5.2 การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือบริการอื่น ๆ

5.3 การสงเคราะห์การจัดการศพตามประเพณี

5.4 จัดตั้งศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ

5.5 บริการด้านศาสนกิจ

5.6 จัดฌาปนกิจสงเคราะห์

5.7 ลดหย่อนภาษีเงินได้ให้แก่บุตร ซึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูผู้สูงอายุที่เป็นบุพการี และไม่มีรายได้ หรือมีรายได้น้อยกว่า 30,000 บาท

5.8 จัดให้มีกฎหมายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้สูงอายุ

5.9 ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต

5.10 รมรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ

5.11 ส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ

5.12 ส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ โดยการให้ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ

5.13 บริการด้านกฎหมาย เพื่อป้องกันรักษาความปลอดภัย สิทธิ และสวัสดิการ

5.14 การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง

5.15 การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดีหรือในทางการแก้ไขปัญหาคือครอบครัว

6. มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

6.1 ศูนย์เอนกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุ

6.2 ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุในเวลากลางวัน

6.3 บริการเยี่ยมบ้าน

6.4 ระบบดูแลผู้สูงอายุในชุมชน

6.5 บริการชุมชนเคลื่อนที่ไปในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกล

6.6 จัดตั้งระบบเฝ้าระวัง เกื้อกูล และดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน

6.7 จัดให้มีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน

6.8 ให้ความรู้ความสามารถให้กับผู้ดูแลผู้สูงอายุและอาสาสมัครผู้ดูแล

6.9 สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกันและกัน

6.10 บริการแม่บ้าน โดยการจัดส่งแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้าน

เช่น การจ่ายของ ทำความสะอาดบ้าน ประกอบอาหาร และการช่วยเหลืออื่น ๆ ที่จะช่วยให้ผู้สูงอายุสบายขึ้น

นโยบายรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและสวัสดิการของผู้สูงอายุ

นโยบายรัฐและแผนผู้สูงอายุ

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545-2564 (กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์, 2561) ในปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุ และอัตราส่วนผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป) ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่รวดเร็ว ทำให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทย กำลังเคลื่อนเข้าสู่ระยะที่เรียกว่า "สภาวะประชากรผู้สูงอายุ (population ageing)" ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสภาวะทางสังคม สภาพเศรษฐกิจ และสภาวะการจ้างงาน ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรทางสุขภาพและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง ในระยะยาว การกำหนดแผนระยะยาวที่เหมาะสม และเป็นรูปธรรมสำหรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาจึงเป็นที่ตระหนักทั้งของรัฐและประชาชนต่าง ๆ ว่ามีความสำคัญในลำดับต้น ยิ่งไปกว่านั้น การศึกษาวิจัยต่อเนื่อง การติดตามประเมินผล การปรับปรุงแผนในระยะยาว ด้านผู้สูงอายุเป็นระยะ ๆ ก็มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ระบุในมาตรา 54 และมาตรา 80 ถึงภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบต่อประชากรสูงอายุ และปี พ.ศ. 2542 ได้มีการจัดทำปฏิญญาผู้สูงอายุไทยขึ้น อันเป็นภารกิจที่สังคม และรัฐพึงมีต่อผู้สูงอายุ โดยมีสาระสำคัญ 9 ประการ ซึ่งจากเหตุผลข้างต้นเป็นไปเพื่อให้ถึงเป้าหมายแห่งความมั่นคงของสังคม

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) จัดแบ่งเป็น 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากร เพื่อวัยสูงอายุ

ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย 3 มาตรการหลัก

- 1.1 มาตรการ หลักประกัน ด้านรายได้ เพื่อวัยสูงอายุ
- 1.2 มาตรการ การปลูกจิตสำนึกให้คน ในสังคมตระหนักถึงคุณค่า และศักดิ์ศรี

ของผู้สูงอายุ

- 1.3 มาตรการ การให้การศึกษา และการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

2. ยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริม ผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 6 มาตรการหลัก

- 2.1 มาตรการ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน และสร้างความ เข้มแข็งขององค์กรผู้สูงอายุ
- 2.2 มาตรการ ส่งเสริมด้าน การทำงาน และการหาราย ได้ของผู้สูงอายุ
- 2.3 มาตรการ ส่งเสริมความรู้ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน ดูแลตนเอง

เบื้องต้น

- 2.4 มาตรการ สนับสนุนผู้สูงอายุ ที่มีศักยภาพ

- 2.5 มาตรการ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม

ที่เหมาะสมและปลอดภัย

2.6 มาตรการส่งเสริม สนับสนุนสื่อทุกประเภทให้มีรายการเพื่อผู้สูงอายุ และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้รับความรู้ และสามารถเข้าถึงข่าวสารและสื่อ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ประกอบไปด้วย

4 มาตรการหลัก

3.1 มาตรการด้านครอบครัวผู้ดูแล และการคุ้มครอง

3.2 มาตรการระบบบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุน

3.3 มาตรการคุ้มครองด้านรายได้

3.4 มาตรการหลักประกันด้านคุณภาพ

4. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาทางด้านผู้สูงอายุระดับชาติ และการพัฒนาบุคลากรด้านผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 2 มาตรการหลัก

4.1 มาตรการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านผู้สูงอายุ

4.2 มาตรการการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาทางด้านผู้สูงอายุระดับชาติ

5. ยุทธศาสตร์ด้านการประมวล และพัฒนาองค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุ และการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ประกอบด้วย 4 มาตรการหลัก

5.1 มาตรการสนับสนุน และส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านผู้สูงอายุ โดยเฉพาะที่เป็น ประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่าง เหมาะสม และการพัฒนาการบริการ

5.2 มาตรการสนับสนุน และส่งเสริมให้หน่วยงานวิจัยดำเนินการประมวล และพัฒนาองค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา และการกำหนดนโยบายการบริการ หรือการดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้สูงอายุ

5.3 มาตรการพัฒนาระบบข้อมูลทางด้านผู้สูงอายุให้เป็นระบบ และทันสมัย

5.4 มาตรการดำเนินการให้มีการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผน ผู้สูงอายุแห่งชาติที่มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

และคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์ โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 ซึ่งมีนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านผู้สูงอายุ ดังต่อไปนี้

ข้อ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้าง โอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และการมีงาน หรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์ และไม่ก่อภาระแก่สังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการ ดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และ ครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

ดังนั้น สรุปได้ว่า นโยบายรัฐและแผนผู้สูงอายุ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งตนเองได้ มีศักดิ์ศรี และมีหลักประกัน เพื่อให้ผู้สูงอายุ ครอบครัว ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมใน การกิจด้านผู้สูงอายุ และเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับส่วนต่าง ๆ และเพื่อให้มีกรอบในสังคมทั้งภาคประชาชนชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ปฏิบัติงานอย่างประสาน และสอดคล้องกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีดังต่อไปนี้ (กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2558)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534

เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่มีบทบัญญัติกล่าวถึงผู้สูงอายุซึ่งเป็นบทบัญญัติภายใต้หมวด 5 ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐดังนี้

หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

- มาตรา 81 รัฐพึงช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และผู้พิการให้มีสุขภาพกำลังใจและความหวังในชีวิต เพื่อสามารถดำรงตนอยู่ได้ตามสมควร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540

มีบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้สูงอายุไว้ดังนี้

หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

- มาตรา 54 บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

- มาตรา 80 รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็ก และเยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคของชาย และหญิงเสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

รัฐต้องสงเคราะห์คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550

มีบทบัญญัติที่บรรจุหลักการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุไว้ดังนี้

หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

- มาตรา 40 บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้

(6) เด็กเยาวชนสตรีผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ หรือ ทูพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาได้อย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

- มาตรา 53 บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปี บริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

- มาตรา 80 รัฐบาลต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการศึกษา สังคม วัฒนธรรม และสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(1) คุ้มครองพัฒนาเยาวชน และเด็กสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษา ปฐมวัยส่งเสริมความเสมอภาคของชาย และหญิง เสริมสร้าง และพัฒนาความเป็นแผ่นของชุมชน และสถาบันครอบครัว รวมทั้งต้องสงเคราะห์ และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

- มาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

(4) จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชรา แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง

สิทธิและสวัสดิการของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์, 2559)

1. ด้านการแพทย์ และสาธารณสุข
2. ด้านการศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสาร
3. ด้านการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพที่เหมาะสม
4. ด้านการพัฒนาตนเอง การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่ม

ในลักษณะเครือข่าย/ชุมชน

5. ด้านการอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการสาธารณะอื่น ๆ

6. ด้านการลดหย่อนค่าโดยสาร และการอำนวยความสะดวก ในการเดินทางรถไฟแห่งประเทศไทย

7. ด้านการยกเว้นค่าเข้าชม สถานที่ของรัฐ
 8. ด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง
 9. การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี และในทางแก้ไข ปัญหาครอบครัว
 10. ด้านการช่วยเหลือที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น อย่างทั่วถึง
 11. ด้านการช่วยเหลือเงินเบี้ยยังชีพ
 12. การสงเคราะห์ในการ จัดการศพตามประเพณี
 13. การจัดบริการสถานที่ท่องเที่ยว การจัดกีฬา และนันทนาการตามที่คณะกรรมการ ผู้สูงอายุแห่งชาติประกาศกำหนด
 14. การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกด้านพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน หอจดหมายเหตุแห่งชาติ และการจัดกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ตามที่คณะกรรมการผู้สูงอายุ แห่งชาติประกาศกำหนด
 15. ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ และการลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้บริจาคทรัพย์สิน ให้แก่กองทุนผู้สูงอายุ
 16. ด้านกองทุนผู้สูงอายุ
- ดังนั้น สรุปได้ว่า สิทธิและสวัสดิการของผู้สูงอายุที่ได้กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นสิทธิ ที่ผู้สูงอายุจำเป็นต้องได้รับ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันได้

ข้อมูลเทศบาลนครแหลมฉบัง

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลนครแหลมฉบัง

การพัฒนาเขตพื้นที่อำเภอแหลมฉบัง เป็นหนึ่งในของการพัฒนาตั้งแต่ปี 2524 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) และฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ซึ่งได้กำหนดเขตพื้นที่แหลมฉบังให้เป็นพื้นที่ ที่เป็นจุดมุ่งหมายสำหรับการพัฒนา คุณภาพ และศักยภาพของพื้นที่ก่อสร้าง และเพื่อดำเนินการพัฒนาให้เกิดเป็นชุมชนเมืองใหม่ ด้วยการพัฒนา และก่อสร้างระบบสาธารณูปการ โครงสร้างระบบพื้นฐาน และสาธารณูปโภค ให้สามารถรับรองการขยายตัวของชุมชนพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม โดยการดำเนินการก่อสร้าง อาคาร เเคะชุมชนแหลมฉบัง ฯลฯ ก่อสร้างทางรถไฟสาย ท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อการเชื่อมต่อ

กับทางรถไฟสายท่าเรือกรุงเทพฯ-สัตหีบ และก่อสร้างท่าเรือระหว่างประเทศน้ำลึก
นิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกสินค้า

ถัดมาในแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)
ได้ลงกำหนดให้พื้นที่เขตแหลมฉบังเป็นเศรษฐกิจเขตใหม่ ในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
และได้มีการจัดตั้งองค์การขึ้นมาดูแลรับผิดชอบหน้าที่ในการสร้างบริการสาธารณะหรือพัฒนา
ในเขตเมือง และชุมชนเมืองเทศบาลนครแหลมฉบัง ได้ก่อตั้งเป็นเทศบาลตำบลตาม
“พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลอำเภอบางละมุง และตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
พุทธศักราช 2534” โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 108 ตอนที่ 211 ลงวันที่ 4 ธ.ค. 2534
มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 ม.ค. 2535 โดยเป็นการยกระดับสถานะพื้นที่บางส่วนของสุขาภิบาล
บางละมุง (เดิม) อำเภอบางละมุง (อันประกอบไปด้วย พื้นที่บางส่วนของ ตำบลบางละมุง จำนวน 5
หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 4, 6, 7, 8 และ 9) รวมเป็น 2 อำเภอ 5 ตำบล 24 หมู่บ้าน และในบางช่วง
ของสุขาภิบาลอ่าวอุดม (เดิม) อำเภอศรีราชา (อันประกอบไปด้วย 4 ตำบล 9 หมู่บ้าน คือ ตำบลบึง
หมู่ที่ 1, 5, 9 ตำบลทุ่งสุขลา หมู่ที่ 1-12 ตำบลหนองขาม หมู่ที่ 11 และตำบลสุรศักดิ์ หมู่ที่ 3, 9)
ด้วยเหตุผลที่ว่า "เนื่องจากพื้นที่ในตำบลทุ่งสุขลา และพื้นที่บางส่วนของตำบลสุรศักดิ์ ตำบลหนองขาม
ตำบลบึง อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นพื้นที่ ที่เป็นที่ตั้ง
ของท่าเรือน้ำลึก เป็นท่าเรือพาณิชย์หลักของประเทศไทยตลอดจนเป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรม
และศูนย์พาณิชย์กรรมเพื่อการส่งออกตาม โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติสมควรจัดตั้งท้องถิ่นในเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเทศบาล
ตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา และอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นองค์กรการปกครอง
ท้องถิ่นทำหน้าที่ควบคุม และบังคับใช้แผนพัฒนาเมือง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้บริการกับชุมชน
และดำเนินกิจการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ กับให้ประชาชนบำรุงท้องถิ่น และได้ดูแลของตนเอง
ต่อมาเมื่อวันที่ 24 พ.ค. 2553 กระทรวงมหาดไทย ได้ทำการประกาศเปลี่ยนแปลงสถานะ
เทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา และอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นเทศบาลนครแหลมฉบัง
โดยให้สาเหตุว่า เทศบาลมีประชากร ตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป ซึ่งมีรายได้เพียงพอแก่การที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ ที่ต้องปฏิบัติตามได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

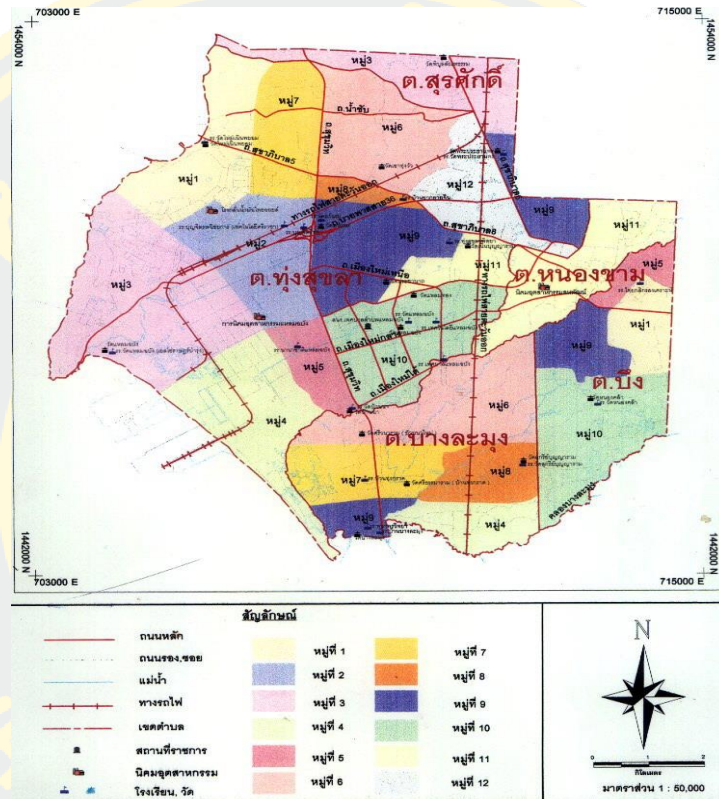
พื้นที่ของเทศบาลนครแหลมฉบัง

เทศบาลนครแหลมฉบังมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 109.65 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น

2.1 พื้นที่บางส่วนของสุขาภิบาลอ่าวอุดม (เดิม) อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่
จำนวน 72.56 ตารางกิโลเมตรหรือ 45,350 ไร่

2.2 พื้นน้ำ (ทะเล) มีพื้นที่จำนวน 21.06 ตารางกิโลเมตร ทางด้านตะวันตกของเขตเทศบาล

2.3 พื้นที่บางส่วนของ สุขาภิบาล บางละมุง (เดิม) อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่จำนวน 16.03 ตารางกิโลเมตร หรือ 10,018.75 ไร่

ภาพที่ 2 แผนที่แสดงอาณาเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง

พื้นที่โดยทั่วไป เป็นชายฝั่งทะเลอยู่ในพื้นที่การพัฒนาตาม โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หรืออีสเทิร์นซีบอร์ด (Eastern Sea Board) ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ท่าเรือพาณิชย์ เคหะชุมชนของ โรงเรียน การเคหะแห่งชาติ ศูนย์บริการสาธารณสุข ชุมชนผู้มีรายได้น้อย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น ฯลฯ

ตราสัญลักษณ์ของเทศบาลนครแหลมฉบัง

ภาพที่ 3 ตราสัญลักษณ์เทศบาลนครแหลมฉบัง

เรือ หมายถึง เป็นเมืองท่าเรือพาณิชย์ระหว่างประเทศ
 ปล่องไฟ หมายถึง เป็นเมืองอุตสาหกรรม
 ภูเขา หมายถึง ที่ตั้งของเทศบาล
 ดวงอาทิตย์ หมายถึง ความรุ่งโรจน์

หน้าที่ของเทศบาลนครแหลมฉบัง

เทศบาลนครแหลมฉบัง มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม มาตรา 56 แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ดังนี้

1. กิจการตามที่ ระบุไว้ในมาตรา 53 (ซึ่งเป็นหน้าที่ของเทศบาลเมืองอันประกอบไปด้วยกิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50 (หน้าที่ของเทศบาลตำบล) และหน้าที่เพิ่มเติม ได้แก่ ให้มีโรงฆ่าสัตว์ ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา บำรุงสถาน รักษาคนเจ็บไข้ และที่ทำการพิทักษ์ ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ และบำรุงรักษาทางระบายน้ำ และบำรุงรักษาการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น และให้มีการดำเนินกิจการ โรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น)
2. บำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
4. การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้าง
5. การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

6. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม

7. การควบคุมสุขลักษณะ และอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมรสพ
และสถานบริการอื่น

8. จัดให้มี และควบคุมตลาดท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งที่ 236/2535 ลงวันที่ 27 มี.ค. พ.ศ. 2535 กำหนดให้เทศบาล
ตำบลมาตาพุด รวมทั้งเทศบาลตำบลแหลมฉบัง มีหน้าที่เพิ่มขึ้นจากหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ
นอกเหนือจาก พระราชบัญญัติเทศบาลฯ และพระราชบัญญัติกำหนดขึ้นตอน และแผนการ
แบ่งอำนาจ เนื่องจากเป็นพื้นที่พิเศษในการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ เพื่อรับรองการขยายตัวของนิคม
อุตสาหกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้านการควบคุมความปลอดภัย
ด้านสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและที่อยู่อาศัย ด้านการกีฬา และด้านสังคมสงเคราะห์

นอกจากนั้น เทศบาลนครแหลมฉบังยังมีหน้าที่อำนาจในกระบวนการจัดบริการสาธารณะ
เพื่อให้ประชาชนมีความสุข ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่ อปท. พ.ศ.2542 (โดยมี 31 ภารกิจ)

ลักษณะพิเศษของเทศบาลนครแหลมฉบัง

เทศบาลนครแหลมฉบังเป็นเทศบาลที่แตกต่างกับเทศบาลทั่วไป ๆ ดังนี้

1. การก่อตั้งเทศบาลนครแหลมฉบัง เกิดขึ้นมาจากชุมชนเมือง มาเป็นเทศบาล
โดยไม่ได้ยกระดับสถานะมาจากสุขาภิบาล ซึ่งมีพื้นที่ก้ำกึ่งระหว่าง 2 อำเภอ คือบางส่วนของอำเภอ
บางละมุงและอำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี

2. การดูแลควบคุมตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังกำหนดให้
เทศบาลอยู่ในความดูแลภายใต้กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
โดยกระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเป็นคนดูแลและควบคุมแทน (ตามคำสั่ง
กระทรวงมหาดไทย ที่ 958/2534 ลงวันที่ 30 ธ.ค. 2534)

3. หน้าที่ของเทศบาลนครแหลมฉบัง กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ 236/2535
ลงวันที่ 27 มี.ค. 2535 ให้เทศบาลนครแหลมฉบังมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัตินอกเหนือจากแผนการ
กระจายอำนาจ พ.ร.บ. เทศบาลนครแหลมฉบัง และพ.ร.บ. กำหนดขึ้นตอน

4. การแปรเปลี่ยนสถานะในปัจจุบันเทศบาลนครแหลมฉบัง เป็นเทศบาลเดี่ยว
และเทศบาลแรก ที่ได้รับการแปรเปลี่ยนสถานะจาก “เทศบาลตำบลมาเป็นเทศบาลนคร” และถือว่าเป็น
ลำดับที่ 25 ของประเทศไทย และเป็นเทศบาลนครที่แรกในจังหวัดชลบุรี

วิสัยทัศน์ของการพัฒนาเทศบาลนครแหลมฉบัง

“อุตสาหกรรมไร้มลพิษ เศรษฐกิจรุ่งเรือง เมืองน่าอยู่ คู่คุณธรรม”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลนครแหลมฉบัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลนครแหลมฉบังด้วยกัน 6 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสาธารณสุข
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคม
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการเมืองการบริหาร
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ

ประชากรของเทศบาลนครแหลมฉบัง

ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง มีจำนวน ประชากรทั้งสิ้น 87,556 คน แยกเป็นชาย 42,993 คน หญิง 44,563 คน จำนวนครัวเรือน 23,754 ครัวเรือน จำนวนบ้าน 78,862 หลัง (ส่วนประชากรแฝงที่เข้ามาทำงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ อีกไม่น้อยกว่า 60,000 คน) (สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครแหลมฉบัง, 2562)

อาชีพของประชากรในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง

ประชากรในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้าง (ตามสถานประกอบการต่าง ๆ ที่มีไม่น้อยกว่า 200 บริษัท) และอาชีพค้าขาย บางส่วนประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประมง

ข้อมูลผู้สูงอายุ

เทศบาลนครแหลมฉบัง มีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ โดยกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งที่ 236/2535 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2535 กำหนดให้เทศบาลตำบลแหลมฉบัง (ในขณะนั้น) รวมทั้งเทศบาลตำบลมาบตาพุด (ซึ่งปัจจุบันได้ยกระดับสถานะเป็นเทศบาลเมืองมาบตาพุด) มีหน้าที่เพิ่มขึ้น จากหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัตินอกเหนือจากพระราชบัญญัติเทศบาลฯ และพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ เนื่องจากเป็นพื้นที่พิเศษ ในการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมภายในประเทศ อีก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย และปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม ด้านการควบคุมความปลอดภัย ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 87,556 คน แยกเป็นชาย 42,993 คน หญิง 44,563 คน จำนวนครัวเรือน 23,754 ครัวเรือน จำนวนบ้าน 78,862 หลัง ส่วนประชากรแฝงที่เข้ามาทำงาน

ตามสถานประกอบการต่าง ๆ อีกไม่น้อยกว่า 60,000 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครแหลมฉบัง, 2562)

เทศบาลนครแหลมฉบัง มีการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุได้ดำเนินการจัดสวัสดิการ ตามบทบาทอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายกำหนด ได้แก่ การจ่ายเบี้ยยังชีพ การดูแลสุขภาพ นันทนาการ ที่อยู่อาศัย และรายได้ แต่ในเขตเทศบาลยังไม่มีโรงเรียนผู้สูงอายุ และศูนย์ดูแลผู้สูงอายุที่กระจายตามพื้นที่อย่างทั่วถึง ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 7,351 คน (กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์, 2562) ถือเป็นจำนวนตัวเลขที่เยอะมาก ซึ่งในปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และการพัฒนาระบบ บริการสาธารณสุขเพื่อ เป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการสังคม ในองค์กรบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการสังคมในด้านต่าง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการและความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม รายได้ อาชีพ เพศระดับการศึกษา อายุ และ สถานภาพสมรส โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความปลอดภัยในชีวิต โดยเลือกประชากร คือ ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 813 คน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 269 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวน F-test กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธีของ Scheffe' จากผลสรุปพบว่า ผู้สูงวัยที่อาศัยในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธงจังหวัดสมุทรปราการ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 149 คน อาชีพรับจ้าง จำนวน 119 คน

สถานภาพสมรส จำนวน 201 คน รายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 211 อายุ 60-65 ปี จำนวน 238 คน คณะกรรมการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน 226 คน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการของอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความต้องการมากที่สุดคือ ด้านความปลอดภัยในชีวิต และน้อยที่สุดคือ ด้านที่อยู่อาศัย การเปรียบเทียบ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน อาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน จะมีความต้องการด้านสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุ ด้านสวัสดิการ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบ ความต้องการของผู้สูงอายุ ด้านสวัสดิการ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย ตัวแปรต้น ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส เพศ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ และลักษณะที่พักอาศัย ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านรายได้ ด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาล ด้านนันทนาการ ด้านความมั่นคงทางสังคมครอบครัวผู้ดูแล ด้านที่พักอาศัย และการคุ้มครอง และด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จำนวน 184 คน โดยผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบไปด้วย แบบสอบถาม สัมภาษณ์ รายการ (Check List) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ สถานภาพ เพศ อาชีพ ที่พักอาศัย รายได้ และระดับการศึกษา แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้สูงอายุ ด้านสวัสดิการ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และทดสอบใช้ค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA จากผลการวิจัยพบว่า โดยรวมความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์ตามรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพ และด้านการรักษาพยาบาล ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 เครือข่ายการเกื้อหนุน และด้านการสร้างบริการ ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ผู้ดูแล ด้านความมั่นคงทางการคุ้มครอง และสังคมครอบครัว ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 ด้านรายได้ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 ด้านที่พักอาศัยความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญ เป็นอันดับที่ 5 ด้านนันทนาการ ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก โดยให้

ความสำคัญเป็นอันดับที่ 6 และผลการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย สถานภาพสมรส ต่างกันมีความต้องการด้านของผู้สูงอายุสวัสดิการไม่แตกต่างกันแต่ผู้สูงอายุที่มี รายได้ อาชีพ เพศ ต่างกัน มีความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการ แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ เพศและระดับการศึกษา ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ 5 ด้าน คือ ด้านการได้รับการบริการจากภาครัฐ ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านการดูแลสุขภาพ ด้านกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความต้องการอื่น ขอบเขตด้านประชากรในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 350 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test (One way ANOVA) จากผลการศึกษาพบว่า 1. ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการในภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการได้รับการบริการจากภาครัฐ ด้านการดูแลสุขภาพ ด้านความต้องการสนับสนุนอื่น ๆ ด้านกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุด้านกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ และด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน ตามลำดับ 2. ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษาและเพศต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการ โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการสังคม ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ และเพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ โดยมีตัวแปรต้นที่สำคัญ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ รายได้ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพการสมรส และอาชีพ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ

อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือผู้สูงอายุที่มีผู้สูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่จำนวน 178 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการสังคมในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ในแต่ละด้าน โดยภาพรวมของผู้สูงอายุต้องการในระดับมาก และรายจ่ายในการใช้บริการเทศบาลตำบลลำทับจะมีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุกล่าวคือ หากมีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ เทศบาลตำบลลำทับน้อยจะทำให้มีความต้องการของผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ปัจจัยด้านอายุพบว่ากลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยจะมีผลทำให้มีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น และหากรายได้ของผู้สูงอายุน้อยจะทำให้ความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น และชี้ให้เห็นว่าการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับผู้เกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ควรพิจารณาสถานภาพของผู้สูงอายุด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ เทศบาลตำบลลำทับ พิจารณาถึงรายได้ อายุเพื่อให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกได้ เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุ อย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

จากรุณ สุกใส (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ตามเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และลักษณะที่อยู่อาศัย ตัวแปรอิสระได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรตามได้แก่ ความต้องการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตดินแดง โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 318 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน คือ t-Test จากผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับดังนี้ คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านนันทนาการ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและ ปัญหาด้านสังคม 2) ระดับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับดังนี้ คือ ด้านเศรษฐกิจด้านนันทนาการ ด้านสังคม และสุขภาพอนามัย 3) การเปรียบเทียบปัญหาของผู้สูงอายุที่รับ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน

ตามเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และลักษณะที่อยู่อาศัย และ4) การเปรียบเทียบ ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า แตกต่างกัน ตามเพศ และจำนวนสมาชิก ในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่แตกต่างกัน ตามสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และลักษณะที่อยู่อาศัย

สมพล นวะกะ (2555) ได้วิจัยเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุ ในการได้รับสวัสดิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สถานภาพ และข้อมูลทั่วไป ของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการของผู้สูงอายุ ในได้รับสวัสดิการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้โดยมีตัวแปรต้นที่สำคัญ ได้แก่ รายจ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ รายได้ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ การสมรส และอาชีพ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้สูงอายุ ที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ จำนวน 204 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test จากผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุ ในได้รับสวัสดิการ ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ในด้านต่าง ๆ ในภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก และรายจ่ายในการใช้บริการ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ จะส่งผลต่อความ ต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ สรุปคือถ้าหากมีรายจ่ายในการใช้บริการ ณ องค์การบริหาร ส่วนตำบลอ่าวลึกใต้น้อย จะทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ปัจจัยด้านอายุ พบว่ากลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยจะมีผลทำให้มีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น และหากรายได้ ของผู้สูงอายุน้อยจะทำให้ความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น และชี้ให้เห็นว่าการจัดสวัสดิการ สำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ ผู้เกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ควรพิจารณาสถานภาพของผู้สูงอายุ ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการองค์การบริหาร ส่วนตำบลอ่าวลึกใต้พิจารณาถึงรายได้ อายุเพื่อให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

การสรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 1 สรุปตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย (ปีการศึกษา)	ปัจจัยส่วนบุคคลต่าง ๆ (ตัวแปรต้น)							ลักษณะที่พิกอาศัย
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้		
สมพล นวะกะกะ (2555)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	
จารุวรรณ สุกใส (2555)	✓	-	✓	✓	-	-	✓	
วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	
ลัดดา บุญเกิด (2557)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
นันทนา อยู่สบาย (2557)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	
อัญญา รวงนารี (2558)	✓	-	-	✓	-	-	-	

ตารางที่ 2 ตารางรายละเอียดการสรุปตัวแปรต้นและตามที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
1	เพศ	สมพล นวะกะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภ่อ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า เพศของผู้สูงอายุที่รับบริการ มีนัยสำคัญในการอธิบาย ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
เพศ	จารุวรรณ สุกใส (2555)	ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพ แตกต่างกันตามเพศเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเพศเป็นตัวกำหนดความแตกต่างของบทบาทหน้าที่และบุคลิกภาพของบุคคลในสังคมเป็นสิ่งที่แสดงถึงค่านิยมของบุคคลที่บ่งบอกถึงคุณภาพผลการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุเพศชายมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าผู้สูงอายุเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555)	ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ	
กัตตา บุญเกิด (2557)	ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน	
นันทนา อยู่สบาย (2557)	ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน	
อัจฉรา วงนารี (2558)	ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
2	อายุ	<p>สมพล นวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ กล่าวคือ หากอายุของผู้ตอบแบบสอบถามน้อย จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุ มีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90</p> <p>วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ กล่าวคือ หากอายุของผู้ตอบแบบสอบถามน้อยจะมีผลทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90</p> <p>ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมุติฐาน</p> <p>นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้โขย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้โขย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
3	สถานภาพ	<p>สมพล นวะระกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p> <p>จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน</p> <p>วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p> <p>ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน</p> <p>นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะระเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะระเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
4	ระดับการศึกษา	<p>สมพล นวะระกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
ระดับการศึกษา	ระดับ	<p>จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน</p> <p>วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p> <p>ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน</p> <p>นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุ ด้านสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้เนื้อ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า มีความต้องการสวัสดิการในตัวผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้เนื้อ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้</p> <p>อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
5	อาชีพ	<p>สมพล นวะระกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการ ได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่าไม่มีนัยสำคัญในการอธิบาย ความต้องการ ได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p> <p>วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการ ได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ</p> <p>ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน</p> <p>นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการ ของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
6	รายได้	<p>สมพล นวะระกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการ ได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้หากรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามลดลง จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุ มีความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	แนวคิด / ทฤษฎี / งานวิจัย
	รายได้	<p>วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้หากรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามลดลง จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95</p> <p>กัตดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน</p> <p>นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุ ด้านสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้</p>
7	ลักษณะที่ พักอาศัย	<p>จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน</p> <p>กัตดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน</p>

ตารางที่ 3 มิติที่ต้องการวัดแต่ละตัวแปร

ตัวแปร	ประเด็นย่อย	มิติที่จะวัด
ปัจจัยส่วนบุคคล	<ol style="list-style-type: none"> เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะที่พักอาศัย 	<ol style="list-style-type: none"> เพศชายและเพศหญิง อายุเต็มเป็นปี โสด/สมรสและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบ อาชีพที่ทำให้ปัจจุบัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ได้ประจำทุกเดือน ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน
ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล	<p>การให้บริการสวัสดิการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ได้รับการบริการให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคร้ายไข้เจ็บ ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี
ด้านรายได้	<p>การให้บริการสวัสดิการด้านรายได้สำหรับผู้สูงอายุ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ได้รับเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ได้รับการส่งเสริมและฝึกอบรมด้านอาชีพ ได้รับการให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรอง
ด้านที่อยู่อาศัย	<p>การให้บริการสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ได้รับเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งพาตนเองไม่ได้ ได้รับการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะ ได้รับการจัดบริการครอบครัวอุปการะผู้สูงอายุ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ประเด็นย่อย	มิติที่จะวัด
ด้านนันทนาการ	การให้บริการสวัสดิการด้านนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ 2. ได้รับการจัดตั้งชมรมกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ 3. ได้รับการจัดทัศนศึกษาแก่ผู้สูงอายุ
ด้านความมั่นคงทางสังคม	การให้บริการสวัสดิการด้านความมั่นคงทางสังคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการบริการหน่วยให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหาเคลื่อนที่ 2. ได้รับการตรวจเยี่ยมบ้านปีละ 2 ครั้ง 3. ได้รับการจัดบริการส่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม
ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครองสำหรับผู้สูงอายุ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดตั้งศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์ 2. ได้รับอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน 3. ได้รับการจัดหาแม่บ้านไปช่วยเหลือในการทำงานบ้าน
ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน	การสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนสำหรับผู้สูงอายุ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดตั้งศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์ 2. ได้รับอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน 3. ได้รับการจัดหาแม่บ้านไปช่วยเหลือในการทำงานบ้าน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เสนอผลการแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

1. ประชากรของการวิจัยคือ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี จากสถิติกรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.)

จำนวน 7,351 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรจำนวน 7,351 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดโควตาขนาดกลุ่มตัวอย่าง 200 คน

และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จากผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 5 ตำบล จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยการ เลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling)

ตารางที่ 4 จำนวนประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่

พื้นที่	จำนวนผู้สูงอายุ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. ตำบลทุ่งสุขลา	4,125	40
2. ตำบลบางละมุง	1,085	40
3. ตำบลบึง	986	40
4. ตำบลสุรศักดิ์	367	40
5. ตำบลหนองขาม	788	40
รวม	7,351	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 2 ส่วนเพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบไปด้วยคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย

ส่วนที่ 2 ความต้องการด้านบริการสวัสดิการสังคม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) ด้านรายได้ 3) ด้านที่อยู่อาศัย 4) ด้านนันทนาการ 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง และ 6) ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จำนวน 28 ข้อ

ลักษณะคำถามในส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ

ระดับมากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5
ระดับมาก	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4
ระดับปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3
ระดับน้อย	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2
ระดับน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (Validity)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการของตัวแปรให้ผู้ศึกษานำไปปรับปรุงแก้ไข และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 3.1 ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร อาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

- 3.2 ผศ.ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ อาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

- 3.3 นายละออ สมุทรสินธุ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนผู้สูงอายุชุมชนบ้านไร่หนึ่ง

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ดัชนีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index Objective Congruence)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความเห็นสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดค่าคะแนนสำหรับการพิจารณาความสอดคล้องดังนี้

1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

ซึ่งหากผลการคำนวณค่า IOC ในแต่ละข้อมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้ แต่ถ้าข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องควรตัดทิ้งหรือแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้ (try-out)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบความเที่ยง (Reliability)

ในภาคสนามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของการศึกษา ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน ในพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข เนื่องจากมีบริบททางสังคมของผู้สูงอายุที่คล้ายคลึงกัน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงหรือความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยวิธีของ คอนบรอก ได้ค่าความความเที่ยงหรือความเชื่อถือของแบบสอบถามได้ .877 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสารจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ตำราวิชาการ หนังสือทางราชการ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 การขออนุมัติเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตจาก นายกเทศมนตรีนครแหลมฉบัง เพื่อขอเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและหญิง
 - 2.2 การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยัง ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและหญิง และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้จะใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2562-เดือน มีนาคม 2563 เมื่อได้ข้อมูลแล้ว ก็จะนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามมาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA

เกณฑ์การแปลผล

การวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ได้มีการกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย โดยการเลือกอันตรภาคชั้น (Class Interval) หรือขนาดชั้น (Class Limits)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของขนาดชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้

4.21-5.00	มีความต้องการสวัสดิการสังคม	ในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	มีความต้องการสวัสดิการสังคม	ในระดับมาก
2.61-3.40	มีความต้องการสวัสดิการสังคม	ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	มีความต้องการสวัสดิการสังคม	ในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความต้องการสวัสดิการสังคม	ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งในบทนี้จะเป็นการเสนอผลการวิจัย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลความหมาย จึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติที่ใช้ ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
\bar{X}	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	หมายถึง	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
F	หมายถึง	การวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-distribution)
$Sig.$	หมายถึง	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกลักษณะสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี แบ่งได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	110	55.00
หญิง	90	45.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และเพศหญิง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
60-65 ปี	81	40.50
66-70 ปี	73	36.50
71-75 ปี	20	10.00
76-80 ปี	15	7.50
80 ปีขึ้นไป	11	5.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง

อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีอายุ 60-65 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 อายุ 66-70 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 อายุ 71-75 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อายุ 76-80 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอายุ 80 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	37	18.50
สมรส	132	66.00
หม้าย/หย่าร้าง	31	15.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 66 สถานภาพโสด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	62	31.00
มัธยมศึกษาต้น	53	26.50
มัธยมศึกษาปลาย	41	20.50
อนุปริญญา	13	6.50
ปริญญาตรี	27	13.50
สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 62 คน คิดเป็น ร้อยละ 31 มัธยมศึกษาต้น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 มัธยมศึกษาปลายจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 อนุปริญญา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	22	11.00
รับจ้างทั่วไป	67	33.50
ค้าขาย	65	32.50
เกษตรกร	24	12.00
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	22	11.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ค้าขาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 เกษตรกรจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ผู้ประกอบการ/นายจ้าง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราชา
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000 บาท	32	16.00
4,001-8,000 บาท	69	34.50
8,001-12,000 บาท	45	22.50
12,001-16,000 บาท	25	12.50
16,001-20,000 บาท	17	8.50
20,001 บาท ขึ้นไป	12	6.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่มีรายได้ 4,001-8,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รายได้ 8,001-12,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รายได้ 12,001-16,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 รายได้ 16,001-20,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราชา
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	125	62.50
บ้านของบุตร,หลาน	39	19.50
บ้านของญาติพี่น้อง	36	18.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย พบว่า ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้านของตนเอง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 บ้านของบุตร,หลาน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และบ้านของญาติพี่น้อง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 12 จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพ และการรักษาพยาบาล

ด้านสุขภาพและ การรักษาพยาบาล	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ท่านต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	55 (27.50)	107 (53.50)	31 (15.50)	4 (2.00)	3 (1.50)	4.04	.80	มาก	2
2. ท่านต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	56 (28.00)	111 (55.50)	24 (12.00)	6 (3.00)	3 (1.50)	4.06	.81	มาก	1
ภาพรวม						4.05	.66	มาก	

จากตารางที่ 12 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการ

สังคมด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.05, SD = 0.66$)

เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.05, SD = 0.81$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญ เป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคร้าย ไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.04, SD = 0.80$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ตารางที่ 13 จำนวน คำร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านรายได้

ด้านรายได้	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านต้องการ ให้มีการจ่ายเบี้ย ยังชีพแก่ผู้สูง อายุให้ เหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจ	92 (46.00)	68 (34.00)	33 (16.50)	5 (2.50)	2 (1.00)	4.22	.88	มากที่สุด	1
2. ท่านต้องการ ที่จะได้การ ส่งเสริมและ ฝึกอบรมด้าน อาชีพ ตามความ เหมาะสม	67 (33.50)	79 (39.50)	36 (18.00)	17 (8.50)	1 (0.50)	3.97	.95	มาก	3
3. ท่านต้องการ ให้มีการจัดตั้ง กองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ	55 (27.50)	88 (44.00)	44 (22.00)	11 (5.50)	2 (1.00)	3.92	.90	มาก	4

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านรายได้	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. ท่านต้องการ ให้มีการจัดตั้ง กองทุนส่งเสริม สวัสดิการ ผู้สูงอายุใน ชุมชน	65 (35.50)	87 (43.50)	37 (18.50)	10 (5.00)	1 (0.50)	4.03	.87	มาก	2
5. ท่านต้องการ ให้มีส่วนลดใน รายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ ท่องเที่ยวหรือ แหล่ง วัฒนธรรมทาง ท้องถิ่น	48 (24.00)	104 (52.00)	35 (17.50)	9 (4.50)	4 (2.00)	3.92	.88	มาก	5
	ภาพรวม					4.01	.59	มาก	

จากตารางที่ 13 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านรายได้ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.01, SD = 0.59$) เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.22, SD = 0.88$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03, SD = 0.87$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ท่านต้องการที่จะได้การส่งเสริมและฝึกอบรมด้านอาชีพตามความเหมาะสม พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.97, SD = 0.95$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3

ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92, SD = 0.90$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4

ท่านต้องการให้มีส่วนลดในรายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งวัฒนธรรมทางท้องถิ่น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92, SD = 0.88$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5

ตารางที่ 14 จำนวน คำร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านที่อยู่อาศัย

ด้านที่อยู่อาศัย	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านต้องการให้มีการจัดหาเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ตามความจำเป็น	53 (26.50)	91 (45.50)	41 (20.50)	10 (5.00)	5 (2.50)	3.89	.94	มาก	2
2. ท่านต้องการให้มีการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะที่เหมาะสมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	43 (21.50)	81 (40.50)	61 (30.50)	8 (4.00)	7 (3.50)	3.73	.96	มาก	4
3. ท่านต้องการให้มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะผู้สูงอายุในชุมชน	51 (25.50)	90 (45.00)	48 (24.00)	8 (4.00)	3 (1.50)	3.89	.88	มาก	3
4. ท่านต้องการให้มีศูนย์บริการแก่ผู้สูงอายุโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	64 (32.00)	87 (43.50)	34 (17.00)	13 (6.50)	2 (1.00)	3.99	.92	มาก	1
ภาพรวม						3.87	.64	มาก	

จากตารางที่ 14 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีร์ราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.87, SD = 0.64$) เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้มีศูนย์บริการแก่ผู้สูงอายุโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.99, SD = 0.92$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีการจัดหาเครื่องนุ่งห่มและที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ตามความจำเป็น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.89, SD = 0.94$)

ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ท่านต้องการให้มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.89, SD = 0.88$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3

ท่านต้องการให้มีการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะที่เหมาะสมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.73, SD = 0.96$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4

ตารางที่ 15 จำนวน คำร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ
ด้านนันทนาการ

ด้านนันทนาการ	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง เป็นต้น	44 (21.00)	87 (43.50)	53 (26.50)	14 (7.00)	2 (1.00)	3.79	.90	มาก	3

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านนันทนาการ	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
2. ท่านต้องการ ให้มีการจัดตั้ง ชมรมกีฬาสำหรับ ผู้สูงอายุ เช่น เปตอง หมากกรุก เป็นต้น	41 (20.50)	83 (41.50)	61 (30.50)	14 (7.00)	1 (0.50)	3.75	.88	มาก	5
3. ท่านต้องการ ให้มีการส่งเสริม การรวมกลุ่มผู้สูง อายุในรูปแบบ ชมรม หรือ สมาคมผู้สูงอายุ ในชุมชน	55 (27.50)	75 (37.50)	55 (27.50)	12 (6.00)	3 (1.50)	3.84	.95	มาก	2
4. ท่านต้องการให้ มีการจัดตั้งสโมสร ผู้สูงอายุในชุมชน	52 (26.00)	79 (39.50)	47 (23.50)	15 (7.50)	7 (3.50)	3.77	1.03	มาก	4
5. ท่านต้องการ ให้มีการจัดทัศน ศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เช่น แหล่ง ท่องเที่ยวทาง ศาสนา วัฒนธรรม และ แหล่งท่องเที่ยว นอกสถานที่ อย่าง น้อยปีละ 1 ครั้ง	58 (29.00)	89 (44.50)	35 (17.50)	13 (6.50)	5 (2.50)	3.91	.97	มาก	1
	ภาพรวม					3.81	.67	มาก	

จากตารางที่ 15 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีร์ราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านนันทนาการ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.81, SD = 0.67$) เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91, SD = 0.97$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปแบบ ชมรม หรือสมาคม ผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.84, SD = 0.95$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง เป็นต้น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.90$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3

ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งสโมสรผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.77, SD = 1.03$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4

ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เปตอง หมากรุก เป็นต้น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.88$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5

ตารางที่ 16 จำนวน ค่าร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคงทางด้านสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง

ด้านความมั่นคง ทางด้านสังคม	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านต้องการให้มี หน่วยบริการเคลื่อนที่ แก่ผู้สูงอายุให้ คำแนะนำปรึกษาแก้ไข ปัญหา บริการด้าน สุขภาพอนามัย และ บริการด้านข้อมูล ข่าวสาร เป็นต้น	70 (35.00)	89 (44.50)	29 (14.50)	9 (4.50)	3 (1.50)	4.07	.90	มาก	1

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านความมั่นคงทางด้าน สังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
2. ท่านต้องการให้มีการ ประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้สูงอายุ ที่มีคุณสมบัติตาม กฎหมายกำหนดได้รับ การสงเคราะห์ในการ จัดการศพตามประเพณี	41 (20.50)	87 (43.50)	51 (25.50)	18 (9.00)	3 (1.50)	3.73	.94	มาก	8
3. ท่านต้องการให้มีการ เยี่ยมบ้านผู้สูงอายุอย่าง น้อยปีละ 2 ครั้ง	42 (21.00)	86 (43.00)	55 (27.50)	14 (7.00)	3 (1.50)	3.75	.92	มาก	7
4. ท่านต้องการ ให้บริการด้านศาสนกิจ และบริการฌาปนกิจให้ คนชราที่ไม่มีญาติ	40 (20.00)	99 (49.50)	48 (24.00)	8 (4.00)	5 (2.50)	3.86	.89	มาก	5
5. ท่านต้องการให้ เทศบาลจัดบริการสิ่ง อำนวยความสะดวกอย่าง เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำผู้สูงอายุ ทางลาด ทางเดิน ทางเท้า เป็นต้น	53 (26.50)	86 (43.00)	45 (22.50)	12 (6.00)	4 (2.00)	3.78	.95	มาก	4
6. ท่านต้องการให้มีการ ส่งเสริม ฝึกอบรมให้ ความรู้แก่สมาชิกใน ครอบครัวให้มีศักยภาพ ในการดูแลผู้สูงอายุ	58 (29.00)	77 (38.50)	49 (24.50)	12 (6.00)	4 (2.00)	3.87	.97	มาก	2

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านความมั่นคงทางด้าน สังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
7. ท่านต้องการสร้าง ความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชนในชุมชนและ ส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ ร่วมกันกับผู้สูงอายุ	52 (26.00)	82 (41.00)	55 (27.50)	9 (4.50)	2 (1.00)	3.87	.89	มาก	3
8. ท่านต้องการจัดให้มี ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่ กับครอบครัวอย่างมี คุณภาพและต่อเนื่องจน วาระสุดท้ายของชีวิต	50 (25.00)	73 (36.50)	61 (30.50)	14 (7.00)	2 (1.00)	3.78	.94	มาก	6
ภาพรวม						3.84	.56	มาก	

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกีรราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.84, SD = 0.56$) เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้มีหน่วยบริการเคลื่อนที่แก่ผู้สูงอายุให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหาบริการด้านสุขภาพอนามัย และบริการด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.07, SD = 0.90$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีการส่งเสริม ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.87, SD = 0.97$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ท่านต้องการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในชุมชนและส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.87, SD = 0.89$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3

ท่านต้องการให้เทศบาลจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำผู้สูงอายุ ทางลาด ทางเดิน ทางเท้า เป็นต้น พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.86, SD = 0.95$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4

ท่านต้องการให้บริการด้านศาสนกิจ และบริการฌาปนกิจให้คนชราที่ไม่มีญาติ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.81, SD = 0.89$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5

ท่านต้องการจัดให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.78, SD = 0.94$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 6

ท่านต้องการให้มีการเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.92$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 7

ท่านต้องการให้มีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติ ตามกฎหมายกำหนดได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.73, SD = 0.94$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 8

ตารางที่ 17 จำนวน คำร้อยละ และอันดับ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

ด้านการสร้าง บริการและ เครือข่ายการ เกื้อหนุน	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านต้องการ ให้มีศูนย์บริการ ชุมชน เอนกประสงค์แก่ ผู้สูงอายุ	44 (22.00)	101 (50.50)	40 (20.00)	11 (5.50)	4 (2.00)	3.85	.90	มาก	3
2. ท่านต้องการ ให้มีอาสาสมัคร ผู้ดูแลผู้สูงอายุใน ชุมชน	47 (23.50)	96 (48.00)	40 (20.00)	15 (7.50)	2 (1.00)	3.86	.90	มาก	2

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการ เกื้อหนุน	ความต้องการ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ ต้องการ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
3. ท่านต้องการให้ ส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในชุมชนและกับชุมชน ใกล้เคียง	64 (32.00)	86 (43.00)	37 (18.50)	9 (4.50)	4 (2.00)	3.99	.93	มาก	1
4. ท่านต้องการให้ จัดหาบริการแม่บ้านไป ช่วยเหลือผู้สูงอายุใน การทำงานบ้านเช่น การจ่ายของ ทำความ สะอาดบ้าน ประกอบ อาหาร และการ ช่วยเหลืออื่น ๆ	38 (19.00)	104 (52.00)	41 (20.50)	9 (4.50)	8 (4.00)	3.78	.94	มาก	4
	ภาพรวม					3.87	.64	มาก	

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.87, SD = 0.64$) เมื่อจำแนกรายข้อได้ ดังนี้

ท่านต้องการให้ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชนและกับชุมชนใกล้เคียง พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.99, SD = 0.93$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 1

ท่านต้องการให้มีอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.86, SD = 0.90$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ท่านต้องการให้มีศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์แก่ผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุ มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.85, SD = 0.90$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3

ท่านต้องการให้จัดหาบริการแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้าน เช่น การจ่ายของ ทำความสะอาดบ้าน ประกอบอาหาร และการช่วยเหลืออื่น ๆ พบว่า ผู้สูงอายุ มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.78, SD = 0.94$) ผู้สูงอายุให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 4

ตารางที่ 18 สรุปความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ

ด้านสวัสดิการสังคม ของผู้สูงอายุ	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ	อันดับ
1. ด้านสุขภาพและ การรักษาพยาบาล	4.05	.66	มาก	1
2. ด้านรายได้	4.01	.59	มาก	2
3. ด้านที่อยู่อาศัย	3.87	.64	มาก	3
4. ด้านนันทนาการ	3.81	.67	มาก	6
5. ด้านความมั่นคง ทางสังคม	3.84	.56	มาก	5
6. ด้านการสร้าง บริการและเครือข่าย การเกื้อหนุน	3.87	.64	มาก	4
รวม	3.91	.45	มาก	

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาล นครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จัหวัดชลบุรี พบว่าโดยภาพรวมผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91, SD = 0.45$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>Sig.</i>
ชาย	110	3.95	.43	1.56	.31
หญิง	90	3.85	.47		

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่าสถิติ *t-test* เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ผู้สูงอายุที่มีอายุต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	4.26	1.07	5.76	.00*
ภายในกลุ่ม	195	36.05	.18		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการ ด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	60-65 ปี	66-70 ปี	71-75 ปี	76-80 ปี	80 ปีขึ้นไป
60-65 ปี	3.82	-	.06	.22*	.19	.62*
66-70 ปี	3.87		-	.16	.13	.56*
71-75 ปี	4.03			-	.03	.40*
76-80 ปี	4.01				-	.42*
81 ปีขึ้นไป	4.43					-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 5 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 71-75 ปี มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 60-65 ปี
2. ผู้สูงอายุที่มีอายุ 80 ปี ขึ้นไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 60-65 ปี
3. ผู้สูงอายุที่มีอายุ 80 ปี ขึ้นไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 66-70 ปี
4. ผู้สูงอายุที่มีอายุ 80 ปี ขึ้นไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 71-75 ปี
5. ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 80 ปีขึ้นไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 76-80 ปี

สมมติฐานที่ 3 ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	1.41	.70	3.56	.03*
ภายในกลุ่ม	197	38.91	.20		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรส	หม้าย/ หย่าร้าง
โสด	3.86		.01	.24*
สมรส	3.87			.23*
หม้าย/ หย่าร้าง	4.10			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 2 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพหม้าย/ หย่าร้าง มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพโสด
2. ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพหม้าย/ หย่าร้าง มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรส

สมมติฐานที่ 4 ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	6.8	1.36	7.88	.00*
ภายในกลุ่ม	194	33.51	.17		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม
ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับ
การศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ต้น	มัธยมศึกษา ปลาย	อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ประถมศึกษา	4.06		.05	.27*	.10	.51*	.61*
มัธยมศึกษาต้น	4.01			.22*	.05	.45*	.56*
มัธยมศึกษา ปลาย	3.79				.17	.23*	.34
อนุปริญญา	3.96					.41*	.51*
ปริญญาตรี	3.56						.11
สูงกว่าปริญญา ตรี	3.45						

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษา
แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 9 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาปลาย
2. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี
3. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี
4. ผู้สูงอายุที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาต้น มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาปลาย
5. ผู้สูงอายุที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาต้น มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

6. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาต้น มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

7. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

8. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

9. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 5 ผู้สูงอายุที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคม ของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	6.92	1.73	10.11	.00*
ภายในกลุ่ม	195	33.39	.17		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการ สวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความต้องการ สวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคม
ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ผู้ประกอบการ/ นายจ้าง	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	เกษตรกร	ไม่ได้ประกอบอาชีพ
ผู้ประกอบการ/ นายจ้าง	3.68		.36*	.05	.26*	.57*
รับจ้างทั่วไป	4.04			.31*	.10	.21*
ค้าขาย	3.73				.21*	.52*
เกษตรกร	3.93					.31*
ไม่ได้ประกอบ อาชีพ	4.24					

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ
แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา
จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 8 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง
2. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุ
ที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง
3. ผู้สูงอายุที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง
4. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพค้าขาย
5. ผู้สูงอายุที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป
6. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุ
ที่มีอาชีพค้าขาย
7. ผู้สูงอายุที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ
มากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพค้าขาย

8. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีประกอบอาชีพเกษตรกร

สมมติฐานที่ 6 ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	12.49	2.50	17.42	.00*
ภายในกลุ่ม	194	27.83	.14		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า 4,000 บาท	4,001-8,000 บาท	8,001-12,000 บาท	12,001-16,000 บาท	16,000-20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 4,000 บาท	4.18	.23*	.26*	.23*	.52*	1.13*	
4,001-8,000 บาท	3.96		.04	.01	.29*	.91*	
8,001-12,000 บาท	3.92			.03	.26*	.87*	

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า 4,000 บาท	4,001-8,000 บาท	8,001- 12,000 บาท	12,001- 16,000 บาท	16,000- 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป
12,001-16,000 บาท	3.95				.28*		.90*
16,001-20,000 บาท	3.67						.61*
20,001 บาทขึ้นไป	3.05						

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 12 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 4,001-8,000 บาท
2. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 8,001-12,000 บาท
3. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 12,001-16,000 บาท
4. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 16,001-20,000 บาท
5. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป
6. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 4,001-8,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 16,001-20,000 บาท
7. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 4,001-8,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป

8. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 8,001-12,000 บาทมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 16,001-20,000 บาท
9. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 8,000-12,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป
10. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 12,001-16,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 16,001-20,000 บาท
11. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 12,001-16,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป
12. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 16,001-20,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

สมมติฐานที่ 7 ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พหุอาศัยต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคม ของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะที่พหุอาศัย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	2.56	1.28	6.69	.00*
ภายในกลุ่ม	197	37.75	.19		
รวม	199	40.32			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พหุอาศัยต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการสังคม
ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม
ลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	\bar{X}	บ้านของตนเอง	บ้านของบุตร, หลาน	บ้านของญาติที่ น้อง
บ้านของตนเอง	3.83		.29*	.10
บ้านของบุตร, หลาน	4.12			.19
บ้านของญาติที่ น้อง	3.93			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พักอาศัย
แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา
จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน 1 คู่

1. ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พักอาศัยบ้านของบุตร, หลาน มีความต้องการสวัสดิการสังคม
ผู้สูงอายุ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พักอาศัยบ้านของตนเอง

ตารางที่ 32 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคม ของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีอายุต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคม ของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการด้านสังคม ของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ผู้สูงอายุที่มีลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 32 พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันแต่ผู้สูงอายุที่มี สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย มีความต้องการสวัสดิการสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน และแบ่งระดับความต้องการเป็น 5 ระดับ เพื่อสอบถามความต้องการสวัสดิการผู้สูงอายุ แล้วนำผลการสำรวจ มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

- ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 60-65 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาของผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ 4,001-8,000 บาท และอาศัยที่บ้านของตนเองมากที่สุด
- ผลการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล รองลงมาคือ ด้านรายได้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ด้านความมั่นคงทางสังคม และด้านนันทนาการ ตามลำดับ
 - สวัสดิการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และท่านต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคร้ายไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ตามลำดับ
 - สวัสดิการด้านรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุน

ส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน น้อยที่สุดคือต้องการให้มีส่วนลดในรายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งวัฒนธรรมทางท้องถิ่น ตามลำดับ

2.3 สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้มีศูนย์บริการแก่ผู้สูงอายุโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดหาเครื่องนุ่งห่ม และที่พักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ตามความจำเป็น น้อยที่สุดคือ ต้องการให้มีการตรวจที่พักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะที่เหมาะสมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.4 ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในชุมชนและกับชุมชนใกล้เคียง รองลงมาคือ ต้องการให้มีอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุในชุมชน น้อยที่สุดคือ ต้องการให้จัดหาบริการแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้าน เช่น การจ่ายของ ทำความสะอาดบ้าน ประกอบอาหาร และการช่วยเหลืออื่น ๆ ตามลำดับ

2.5 ด้านความมั่นคงทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้มีหน่วยบริการเคลื่อนที่แก่ผู้สูงอายุให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหา บริการด้านสุขภาพอนามัย และบริการด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น รองลงมาคือ ต้องการให้มีการส่งเสริม ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ น้อยที่สุดคือ ต้องการให้มีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายกำหนดได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี ตามลำดับ

2.6 ด้านนันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง รองลงมาคือ ต้องการให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปแบบชมรม หรือ สมาคมผู้สูงอายุในชุมชน น้อยที่สุดคือ ต้องการให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เปตอง หมากรุก เป็นต้น ตามลำดับ

3. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิรา จังหวัดชลบุรี ผลการทดสอบ เพศ แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันแต่ผู้สูงอายุที่มี อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัย มีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานการวิจัย

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ

ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา อยู่สบาย (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลัดดา บุญเกิด (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านสุขภาพ และ ด้านการรักษาพยาบาลความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ความต้องการด้านการดูแลสุขภาพอยู่ในระดับมาก วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พบว่า ความต้องการโดยภาพรวมในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สมพล นวะกะ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ พบว่า ความต้องการด้านบริการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความต้องการด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เทศบาลนครแหลมฉบังอยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม ซึ่งอาจจะเกิดจากการมีมลพิษที่ตกค้างอยู่ในอากาศ ทำให้ผู้สูงอายุมีความเสี่ยงด้านสุขภาพ จึงมีความต้องการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลที่อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านรายได้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา บุญเกิด (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านรายได้ ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากสมพล นวะระกะ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภอลำเลียง จังหวัดกระบี่ พบว่า ความต้องการด้านบริการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภอลำเลียง จังหวัดกระบี่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการจ้างงาน และเบี้ยยังชีพไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในปัจจุบัน จึงมีความต้องการด้านรายได้ที่อยู่ในระดับมาก

ด้านที่อยู่อาศัย ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้มีศูนย์บริการแก่ผู้สูงอายุ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา อยู่สบาย (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลัดดา บุญเกิด (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านที่อยู่อาศัย ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า บริบทพื้นที่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง นั้นเป็นเป็นสังคมเมือง ที่ผู้นำครอบครัวต้องเน้นการทำมาหากินเพื่อเอาตัวรอดในสังคม ซึ่งอาจทำให้ผู้สูงอายุต้องอยู่ในบ้านคนเดียว จึงมีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยในตนเองที่อยู่ในระดับมาก

ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในชุมชนและกับชุมชนใกล้เคียง ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา บุญเกิด (2557)

ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก อัจฉรา วนนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการ สนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ความต้องการด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความต้องการอื่น ๆ ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในแต่ละชุมชนของเขตเทศบาล นครแหลมฉบัง มีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้สูงอายุมีต้องการที่จะแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงมีความต้องการด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการ เกื้อหนุนที่อยู่ในระดับมาก

ด้านความมั่นคงทางสังคม ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาล นครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านความมั่นคงทางสังคม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้มีหน่วยบริการ เคลื่อนที่แก่ผู้สูงอายุให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหา บริการด้านสุขภาพอนามัย และบริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา บุญเกิด (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านความมั่นคงทางสังคม ความต้องการของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจรรุวรรณ สุกใส (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัญหา และความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความต้องการด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุอาจจะมีการเข้าถึงสื่อ โซเชียลมีเดีย ที่น้อยทำให้มีโอกาสที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ไม่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงมีความต้องการด้านความมั่นคงทางสังคมที่อยู่ในระดับมาก

ด้านนันทนาการ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาล นครแหลมฉบัง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านนันทนาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนา อยู่สบาย (2557) ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคม ของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ร้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

พบว่า ความต้องการด้านนันทนาการของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ลัดดา บุญเกิด (2557) ศึกษาวิจัย เรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านนันทนาการ ความต้องการของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ความต้องการด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า บริบทพื้นที่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง นั้นเป็นเป็นสังคมเมืองและเป็นเขตอุตสาหกรรม ทำให้อาจจะมีสถานที่ ที่สามารถพักผ่อน ผ่อนคลายน้อย อาจทำให้ จึงมีความต้องการด้านนันทนาการ ที่อยู่ในระดับมาก

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสามารถอภิปรายผลจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้ดังนี้

2.1 เพศ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุนันทนาการ อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุ มีความต้องการสวัสดิการสังคมของ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล หนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี เพศต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่ แตกต่างกัน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นะวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า เพศของผู้สูงอายุที่รับบริการ มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้

จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหา และความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพ แตกต่างกันไปตามเพศเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเพศเป็นตัวกำหนดความแตกต่างของบทบาทหน้าที่ และบุคลิกภาพของบุคคลในสังคม เป็นสิ่งที่แสดงถึงค่านิยมของบุคคลที่บ่งบอกถึงคุณภาพผลการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุเพศชาย มีความต้องการ ด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าผู้สูงอายุเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบล เกาะจันทร์ อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจาก ความต้องการที่ได้รับจากทางเทศบาลนครแหลมฉบัง ไม่เพียงพอต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน

2.2 อายุ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนคร แหลมฉบัง อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐาน นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ กล่าวคือ หากอายุของผู้ตอบแบบสอบถามน้อย จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุ มีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ กล่าวคือ หากอายุของผู้ตอบแบบสอบถามน้อย

จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.1 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมต่างกัน เนื่องจากผู้สูงอายุที่มีอายุเพิ่มมากขึ้นนั้น ยังมีความสามารถที่จะช่วยเหลือตนเองลดลง จึงทำให้มีความต้องการสวัสดิการสังคมที่แตกต่างกัน

2.3 สถานภาพ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี ที่มีสถานภาพต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นวะระกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ จารุวรรณ สุขใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกันซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี จังหวัดชลบุรี ที่มีสถานภาพต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน เนื่องจากผู้สูงอายุที่มีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างนั้น อาจจะขาดสมดุลในการดำเนินชีวิต จึงเกิดความต้องการสวัสดิการสังคมที่แตกต่างจากสถานภาพโสดและสมรส

2.4 ระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ ราชบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่อง

ความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะฉังบุรี จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุด้านสวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้หน้า อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า มีความต้องการสวัสดิการสังคมในตัวผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้หน้า อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ อัจฉรา วงนารี (2558) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตําบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตําบล หนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากระดับการศึกษาที่น้อย ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ความต้องการสวัสดิการสังคมจึงแตกต่างกัน

2.5 อาชีพ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ถัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะฉังบุรี จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้หน้า อำเภอบางเสาธง

จังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่มีนัยสำคัญในการอธิบายความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังส่วนใหญ่ มีอาชีพที่ไม่ค่อยมั่นคง จึงมีความต้องการสวัสดิการสังคมที่แตกต่างกัน

2.6 รายได้ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการซึ่งสอดคล้องกับ นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุด้าน สวัสดิการสังคม ในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมของในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล นวะกะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้หากรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามลดลง จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุ มีความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ จากการศึกษาพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้หากรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามลดลง จะมีผลทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ด้วยนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 หรือมีความเชื่อถือได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างของรายได้ จึงทำให้เกิดความต้องการที่ความแตกต่างกัน

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้อ่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบังมีรายได้อ่างไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน จึงมีความต้องการสวัสดิการสังคม มีที่แตกต่างกัน

2.7 ลักษณะที่พ้ออาศัย ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้อ่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา บุญเกิด (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ สุกใส (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่มารับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน

โดยผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะที่พ้ออาศัยอ่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่กับบุตร,หลาน อาจต้องการที่จะช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ให้เป็นภาระของบุตร,หลาน จึงมีความต้องการสวัสดิการที่แตกต่างจากผู้สูงอายุที่อาศัยที่บ้านของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านนันทนาการ โดยภาพรวมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเทศบาลนครแหลมฉบัง ควรมีนโยบายการจัดตั้งชมรมกีฬาประเภทอ่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุสามารถมีส่วนร่วมได้
2. ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง โดยภาพรวมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเทศบาลนครแหลมฉบัง ควรมีนโยบายการจัดบริการแม่บ้าน เข้าช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
3. ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายเกี่ยวหนุน โดยภาพรวมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหิราสา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมาก

ซึ่งเทศบาลนครแหลมฉบัง ควรมีนโยบายการสงเคราะห์การจัดการศพตามประเพณี สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีญาติ พี่น้อง หรือผู้สูงอายุที่โดนทอดทิ้ง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรมีการจัดตั้งชมรมกีฬา ประเภทต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุสามารถมีส่วนร่วมได้และมีการจัดรายการแข่งขันเพื่อชิงเงินรางวัลใหญ่ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถส่วนร่วมกับกิจกรรม และได้เพลิดเพลินกับการแข่งกีฬาต่าง ๆ
2. เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรจัดหาบริการแม่บ้าน เข้าช่วยเหลือการทำงานบ้านต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากพอ เพื่อให้ผู้สูงอายุรู้สึกว่าได้รับการดูแลที่ดี
3. เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรมีการช่วยเหลือการจัดการศพตามประเพณี สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีญาติ พี่น้อง หรือผู้สูงอายุที่โดนทอดทิ้ง และผู้สูงอายุ ที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายกำหนด เพื่อให้เป็นไปตามประเพณีของแต่ละศาสนา

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาระดับความต้องการด้านสวัสดิการสังคม ของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลใกล้เคียง เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา และเป็นแนวทาง ในการนำมากำหนดนโยบายในการปฏิบัติ
2. ควรศึกษาในรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อให้ทราบถึง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนา หรือปรับปรุงสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ

บรรณานุกรม

A. H. Maslow. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.

กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2558, 26 สิงหาคม 2562). บทบัญญัติคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. Retrieved from <http://www.dop.go.th/th/laws/2/9>

กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2559). *สิทธิและสวัสดิการผู้สูงอายุ*. วันที่ค้นข้อมูล 28 กรกฎาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.dop.go.th/th/benefits/3/765>.

กรมกิจการผู้สูงอายุ (ผส.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2561). *แผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (2545-2564) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ.2561*. วันที่ค้นข้อมูล 26 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.dop.go.th/th/laws/1/28/816>. In.

วันชัย ชูประดิษฐ์. (2554). *การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับอำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. สมพล นวะกะ. (2555). *ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย.

ลัดดา บุญเกิด. (2557). *ความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล ตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี*. สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เดชวุฒิ พสุธาตระกูล. (2557). *ความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรเรือนากลางชลบุรี*. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

อัจฉรา รวงนารี. (2558). *ความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวงอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด*. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนครราชสีมา.

พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ และศุภวัฒน์กร วงศ์ชนวสุ. (2550). *สภาพแวดล้อมทางการบริหาร*. ขอนแก่น: ม.ป.ท.

นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช. (2560). *สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2560 (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด.

จารุวรรณ สุกใส. (2555). *ปัญหาและความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมปริญญาโท คณะศิลปศาสตร.*

เรวดี สุวรรณนพเก้า. (2556). *มโนทัศน์ใหม่ของนิยามผู้สูงอายุ : มุมมองเชิงจิตวิทยาสังคม และสุขภาพ =New Concept of Older Persons :The Psycho-Social and Health Perspective.*

พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556 (เอกสารทางวิชาการ/สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล ; หมายเลข 417).

นันทนา อยู่สบาย. (2557). *ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบล ศิริชะชะเรงน้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ. สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.*

งามจิต อินทวงศ์. (2556). *ความต้องการสวัสดิการของพนักงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา .*

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามผู้ศึกษาวิจัย จะใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ซึ่งแบบสอบถามที่ตอบนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง สำหรับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 60 - 65 ปี 65 - 70 ปี 70 - 75 ปี
 75 - 80 ปี 80 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- โสด สมรส หม้าย/ หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษาต้น มัธยมศึกษาปลาย
 อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- ผู้ประกอบการ/ นายจ้าง รับจ้างทั่วไป ค้าขาย
 เกษตรกร ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 4,000 บาท 4,001-8,000 บาท 8,001-12,000 บาท
 12,001-16,000 บาท 16,000-20,000 บาท 20,000 บาทขึ้นไป

7. ลักษณะที่พักอาศัย

- บ้านของตนเอง บ้านของบุตร, หลาน
 บ้านของญาติพี่น้อง อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 ความต้องการได้รับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความเป็นจริง

- 5 หมายถึง มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุใน ระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุใน ระดับมาก
 3 หมายถึง มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุใน ระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุใน ระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุใน ระดับน้อยที่สุด

การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เทศบาลนครแหลมฉบัง	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล					
1. ท่านต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ผู้สูงอายุอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
2. ท่านต้องการให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี ให้แก่ผู้สูงอายุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
ด้านรายได้					
3. ท่านต้องการให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ					
4. ท่านต้องการที่จะได้การส่งเสริมและฝึกอบรมด้านอาชีพ ตามความเหมาะสม					
5. ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ					

การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เทศบาลนครแหลมฉบัง	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
6. ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน					
7. ท่านต้องการให้มีส่วนลดในรายการต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งวัฒนธรรมทางท้องถิ่น					
ด้านที่อยู่อาศัย					
8. ท่านต้องการให้มีการจัดหาเครื่องนุ่งห่มและที่ปักอาศัยแก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้ตามความจำเป็น					
9. ท่านต้องการให้มีการตรวจที่ปักอาศัยให้ถูกสุขลักษณะที่เหมาะสมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
8. ท่านต้องการให้มีการจัดบริการครอบครัวอุปการะผู้สูงอายุในชุมชน					
9. ท่านต้องการให้มีศูนย์บริการแก่ผู้สูงอายุโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย					
ด้านนันทนาการ					
10. ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง เป็นต้น					
11. ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เปตอง หมากรุก เป็นต้น					
12. ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในรูปแบบ ชมรม หรือ สมาคมผู้สูงอายุในชุมชน					
13. ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งสโมสรผู้สูงอายุในชุมชน					
14. ท่านต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					

การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เทศบาลนครแหลมฉบัง	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
ด้านความมั่นคงทางด้านสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและ การคุ้มครอง					
15. ท่านต้องการให้มีหน่วยบริการเคลื่อนที่แก่ผู้สูงอายุ ให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหา บริการด้านสุขภาพ อนามัย และบริการด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น					
16. ท่านต้องการให้มีการประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามกฎหมาย กำหนดได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการศพตาม ประเพณี					
17. ท่านต้องการให้มีการเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง					
18. ท่านต้องการให้บริการด้านศาสนกิจ และบริการ ฌาปนกิจให้คนชราที่ไม่มีญาติ					
19. ท่านต้องการให้เทศบาลจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ เช่น ห้องน้ำ ผู้สูงอายุ ทางลาด ทางเดิน ทางเท้า เป็นต้น					
20. ท่านต้องการให้มีการส่งเสริม ฝึกอบรมให้ความรู้ แก่สมาชิกในครอบครัวให้มีศักยภาพในการดูแล ผู้สูงอายุ					
21. ท่านต้องการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ในชุมชนและส่งเสริมค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับ ผู้สูงอายุ					
22. ท่านต้องการจัดให้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุ ได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง จนวาระสุดท้ายของชีวิต					
ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน					
23. ท่านต้องการให้มีศูนย์บริการชุมชนเอนกประสงค์ แก่ผู้สูงอายุ					

การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เทศบาลนครแหลมฉบัง	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
24. ท่านต้องการให้มีอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุ ในชุมชน					
25. ท่านต้องการให้ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในชุมชนและกับชุมชนใกล้เคียง					
26. ท่านต้องการให้จัดหาบริการแม่บ้านไปช่วยเหลือ ผู้สูงอายุในการทำงานบ้านเช่น การจ่ายของ ทำความ สะอาดบ้าน ประกอบอาหาร และการช่วยเหลืออื่น ๆ					

ตารางที่ 33 วิเคราะห์ดัชนีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างข้อความแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง I.O.C.
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	+1	+1	+1	1.0
2	+1	+1	+1	1.0
3	+1	+1	+1	1.0
4	+1	+1	+1	1.0
5	+1	+1	+1	1.0
6	+1	0	+1	0.66
7	+1	0	+1	0.66
8	+1	0	+1	0.66
9	+1	0	+1	0.66
10	+1	+1	+1	1.0
11	+1	+1	+1	1.0
12	+1	+1	+1	1.0
13	+1	+1	+1	1.0
14	+1	0	+1	0.66
15	+1	+1	+1	1.0
16	+1	+1	+1	1.0
17	+1	0	+1	0.66
18	+1	0	+1	0.66
19	+1	0	+1	0.66
20	+1	0	+1	0.66

จากสูตร
$$I.O.C = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ I.O.C. คือ ดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency)

$\sum R$ คือ ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากตารางที่ 33 พบว่าค่าดัชนีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ
 วัตถุประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากแบบวัดความรู้ 20 ข้อ ผลที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ .847 ถือว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ตารางที่ 34 ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 1-10

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	4	2	5	1	2	5	1	4	2	3
2	5	1	3	4	1	4	2	3	5	1
3	3	1	5	4	4	3	5	1	4	2
4	5	3	5	2	3	4	2	5	1	4
5	4	5	3	4	2	4	5	3	5	4
6	5	4	5	3	4	5	4	5	4	5
7	5	4	5	2	3	5	5	3	4	5
8	5	4	4	4	3	4	5	5	4	3
9	5	4	5	5	4	4	4	5	5	5
10	4	4	5	4	5	5	4	4	4	3
11	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4
12	4	4	4	4	4	4	5	4	3	4
13	3	3	4	3	3	4	3	2	3	4
14	4	3	2	2	3	2	4	1	3	2
15	3	4	5	3	4	4	4	3	3	4
16	4	3	5	4	3	2	4	5	3	4
17	4	4	4	2	3	4	5	3	3	4
18	3	3	4	4	3	4	5	5	4	4
19	3	4	2	5	2	3	3	5	3	2
20	5	4	5	3	4	2	5	3	5	4
21	3	5	4	5	3	5	4	5	4	3
22	5	4	5	5	4	5	4	5	3	4
23	5	3	5	4	4	5	5	4	5	3
24	5	4	4	5	2	4	4	3	4	5
25	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
26	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4
27	4	4	5	4	3	4	5	5	4	4
28	2	2	4	3	4	3	2	2	3	3
29	1	4	4	3	4	4	5	3	3	4
30	4	4	5	4	4	5	4	5	3	3
R	121	109	130	111	101	122	121	113	110	109
P	4.03	3.63	4.33	3.70	3.36	4.06	4.03	3.76	3.66	3.63

ตารางที่ 35 ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 11-20

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	1	4	2	2	5	1	3	4	2	5
2	4	2	4	3	5	2	4	1	5	2
3	4	1	3	5	1	3	4	5	2	4
4	3	5	3	4	2	4	1	5	3	1
5	2	5	3	4	2	4	2	5	3	4
6	4	5	3	4	5	4	5	3	5	3
7	2	4	3	4	5	4	5	4	5	4
8	4	5	5	4	5	5	5	4	4	3
9	5	4	4	4	4	5	5	4	4	5
10	4	5	5	4	5	4	4	4	4	4
11	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4
12	4	3	3	5	4	5	4	5	4	4
13	3	4	3	5	4	4	4	5	4	5
14	2	2	3	2	3	3	3	2	3	4
15	5	4	3	4	4	3	4	5	4	4

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
16	5	3	4	3	2	1	4	5	3	2
17	4	2	1	2	1	4	4	5	3	4
18	3	4	5	3	5	4	4	2	3	3
19	3	5	3	4	3	3	5	2	4	3
20	2	3	4	4	2	1	5	3	5	3
21	5	4	5	3	5	4	2	5	4	5
22	5	4	4	5	4	5	3	5	4	5
23	4	3	4	5	3	4	5	5	4	5
24	4	3	5	4	3	5	4	4	5	4
25	5	3	3	3	4	4	4	4	3	4
26	5	4	5	4	4	4	4	5	5	5
27	4	4	4	4	4	4	5	4	5	4
28	3	2	2	3	4	4	3	3	3	4
29	5	4	5	5	5	5	5	5	4	3
30	4	4	5	5	4	4	4	5	3	4
R	113	110	111	116	111	111	119	123	115	114
P	3.76	3.66	3.70	3.86	3.70	3.70	3.96	4.1	3.83	3.80

ตารางที่ 36 ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ข้อที่ 21-28

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)							
	21	22	23	24	25	26	27	28
1	3	1	4	2	1	4	4	4
2	3	1	5	2	4	4	4	4
3	1	5	3	1	2	1	5	1
4	4	2	5	3	1	4	2	5
5	2	4	3	4	3	5	2	3

ผู้ตอบคนที่	แบบสอบถามความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (ข้อที่)							
	21	22	23	24	25	26	27	28
6	5	4	5	3	3	5	4	3
7	3	5	4	2	5	3	5	3
8	4	4	4	5	3	4	4	4
9	4	4	5	5	5	5	5	4
10	3	5	5	4	5	4	5	5
11	4	5	3	5	4	4	4	5
12	5	5	5	5	4	3	4	4
13	5	5	3	4	3	3	3	3
14	3	3	2	3	4	4	2	3
15	5	3	4	2	4	3	3	2
16	2	2	4	2	4	2	5	3
17	3	2	4	2	4	2	4	4
18	4	3	2	4	1	4	5	2
19	5	4	2	3	5	2	4	3
20	4	5	2	4	3	4	4	4
21	4	3	3	4	4	4	5	4
22	5	4	5	4	5	3	4	5
23	5	4	5	4	5	3	5	5
24	3	4	3	5	4	2	5	3
25	4	4	4	5	4	4	4	3
26	4	3	4	3	4	4	4	5
27	4	5	4	3	4	3	4	5
28	4	3	5	4	5	5	5	4
29	3	3	4	4	4	5	5	5
30	3	4	4	4	4	4	4	5
R	111	109	115	104	111	107	123	113
P	3.70	3.63	3.83	3.46	3.70	3.56	4.10	3.76

จากสูตร
$$P = \frac{R}{N}$$

P คือ ค่าเฉลี่ยความต้องการสวัสดิการสังคม

R คือ ผลรวมความต้องการสวัสดิการสังคม

N คือ จำนวนผู้ทำแบบสอบถาม

จากตารางที่ 34 ถึง 36 ผลจากการวิเคราะห์ค่าความต้องการสวัสดิการสังคมของแบบทดสอบทั้งหมด 28 ข้อ โดยค่าความต้องการมีค่าอยู่ระหว่าง 3.36 – 4.33

